

ii)	Categorie						
iii)	A	B	C	D	E	F	G
iv)	Mikroorganismen	Chemische Wirkstoffen	Mikroorganismen	Chemische Wirkstoffen	Die nicht ingestuift sind als: karzinogen der Kategorie 1A of 1B and/oder reproductie-onstoxisch der Kategorie 1A of 1B and/oder endokrine Disruptoren	Die ingestuift sind als: karzinogen der Kategorie 1A of 1B and/oder reproductie-onstoxisch der Kategorie 1A of 1B and/oder endokrine Disruptoren, bei denen die Exposition van Menschen vernachlässigbar is	
v)	Gefahrengewichtungen für die Zahl der gemäß Artikel 53 der Verordnung (EG) Nr. 1107/2009 für Pflanzenschutzmittel erteilten Zulassungen						
vi)	1		8		16		64

4. Der Referenzwert für den harmonisierten Risikoindikator 2 wird auf 100 festgelegt und entspricht dem durchschnittlichen Ergebnis der oben genannten Berechnung für den Zeitraum 2011-2013.

5. Das Ergebnis des harmonisierten Risikoindikators 2 wird in Bezug zum Referenzwert ausgedrückt.

6. Der Dienst Pflanzenschutz- und Düngemittel der Generaldirektion Tiere, Pflanzen und Nahrung des Föderalen Öffentlichen Dienstes Volksundheit, Sicherheit der Nahrungsmittelkette und Umwelt berechnet und veröffentlicht den harmonisierten Risikoindikator 2 gemäß Artikel 15 Absatz 2 und 4 der Richtlinie 2009/128/EG für jedes Kalenderjahr und spätestens zwanzig Monate nach Ende des Jahres, für das der harmonisierte Risikoindikator 2 berechnet wird.

Fußnote

⁽¹⁾Durchführungsverordnung (EU) Nr. 540/2011 der Kommission vom 25. Mai 2011 zur Durchführung der Verordnung (EG) Nr. 1107/2009 des Europäischen Parlaments und des Rates hinsichtlich der Liste zugelassener Wirkstoffe (Abl. L 153 vom 11.6.2011, S. 1).

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

[C - 2024/007306]

7 JUNI 2024. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is

De Vlaamse Minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,
VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

1 INHOUD

A. Kadering

1. Technische aanpassingen en verminderde planlast

Via voorliggend wijzigingsbesluit worden enkele gerichte, vaak technische aanpassingen gedaan aan het Vrijstellingenbesluit van 16 juli 2010, waardoor bepaalde stedenbouwkundige handelingen niet langer aan de vergunningsplicht onderhevig zijn.

Het gaat voornamelijk om technische aanpassingen die verduidelijkingen aanbrengen in de bestaande vrijstellingen. Dit betreft bv.

- de verduidelijking dat de vrijstelling voor handelingen in, aan en bij woningen resp. gebouwen andere dan woningen voortaan geldt voor alle handelingen in, aan en bij hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woningen resp. gebouwen, die geen woningen zijn
- de verduidelijking dat de vrijstelling voor gebruikelijke ondergrondse constructies (in, aan en bij andere gebouwen dan woningen) die niet voor de rooilijn of in achteruitbouwstrook liggen, slechts kan voor zover dergelijke constructies niet strijdig zijn met een goedgekeurd rooilijnplan, een in een goedgekeurd rooilijnplan opgenomen achteruitbouwstrook of een goedgekeurd onteigeningsplan.

Daarnaast worden ook enkele aanpassingen doorgevoerd om te zorgen voor verminderde administratieve last en vereenvoudiging.

Deze aanpassingen zijn noodzakelijk voor een correcte en vlotte vergunningverlening. Het gaat o.m. volgende optimalisaties:

- Vereenvoudiging voor complexe (infrastructuur)projecten. De huidige formulering van het Vrijstellingenbesluit leidt soms tot vergunningsaanvragen die een echte puzzel zijn: bepaalde stukken zijn vrijgesteld, andere stukken vergunningsplichtig, waardoor bv. het concrete verloop van een leiding zeer moeilijk samen te stellen is;
- Invoeren van een vrijstelling voor het (beperkt) overwelden of inbuizen van grachten in functie van de oprit of toegang tot percelen;
- Het voorzien van een vrijstelling voor het aanbrengen van isolatie tegen gevels en daken, behoudens in geval van erfgoedwaarden.

Een grondige herijking van het systeem vrijstelling - melding – vergunning, zoals aangekondigd in de Conceptnota Omgevingsvergunning van februari 2022 (VR 2022 1102 MED.0045/1TER) en een herziening van de mogelijkheid voor het invoeren van lokale vergunningsplichten wordt mogelijk gemaakt door het Verzameldecreet Omgeving 2024 dat op 17 mei 2024 bekrachtigd werd (voluit het decreet van 17 mei 2024 houdende diverse bepalingen over omgeving, leefmilieu en natuur en

ruimtelijke ordening). Dit decreet is nog niet gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, en bijgevolg ook nog niet inwerking getreden.

Deze grondige herijking wordt echter niet afgewacht om reeds een aantal verduidelijkingen en optimalisaties nu reeds door te voeren.

2. Standstill-verplichting

De *standstill*-verplichting houdt in dat de bevoegde wetgever het bestaande beschermingsniveau niet aanzienlijk mag verminderen zonder dat daartoe redenen van algemeen belang bestaan. Het Grondwettelijk Hof verwoordt die *standstill*-verplichting doorgaans als volgt:

“Artikel 23 van de Grondwet impliceert een standstill-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat geboden wordt door de van toepassing zijnde wetgeving in aanzienlijke mate vermindert, zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang.”

(Zie GwH 21 september 2023, nr. 127/2023; GwH 21 september 2023, nr. 129/2023)

Volgens het Grondwettelijk Hof is een vermindering van het geboden beschermingsniveau dus niet toegestaan in zoverre er sprake is van een aanzienlijke vermindering.

De voormelde *standstill*-verplichting kan echter niet zo worden begrepen dat ze de bevoegde overheid zou verbieden wijzigingen aan te brengen in het vergunningenstelsel inzake stedenbouw en milieu. Zij verbiedt enkel maatregelen te nemen die een aanzienlijke achteruitgang zouden betekenen van het bij artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet gewaarborgde recht, zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording wordt geboden. De verplichting ontzegt de overheid niet de bevoegdheid om te oordelen hoe dat recht op de meest adequate wijze kan worden gewaarborgd. (GwH 6 oktober 2016, nr. 125/2016)

Hierbij wordt opgemerkt dat de betrokken handelingen maar vrijgesteld worden hetzij omwille van hun tijdelijk of occasioneel karakter dan wel omwille van de ruimtelijke impact van de handelingen omwille van hun omvang, aard of ligging.

Het feit dat bepaalde handelingen gevolgen hebben voor omwonenden of de openbare ruimte, impliceert niet dat daardoor per definitie het bestaande beschermingsniveau aanzienlijk verminderd wordt.

Daarnaast is het ook zo dat handelingen waarvoor een milieueffectenrapport, een passende beoordeling of een mobiliteitsstudie moet worden opgemaakt, overeenkomstig artikel 4.2.3, tweede lid, VCRO nooit in aanmerking komen voor opname op de lijst van handelingen waarvoor in afwijking van artikel 4.2.1 VCRO geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen vereist is.

Hieronder wordt – daar waar er mogelijk sprake is van een uitbreiding van de vrijstellingsregeling – aangegeven of het beschermingsniveau vermindert, deze vermindering aanzienlijk is, en zo ja, welke redenen daarmee verband houden.

B. Artikelsgewijze bespreking

Hieronder wordt voor de duidelijkheid de indeling in hoofdstukken van het bestaande Vrijstellingenbesluit hernomen.

HOOFDSTUK 1 Algemene bepalingen

Artikel 1. (artikel 1.1 Vrijstellingenbesluit- definities)

➤ Baangracht

Sinds 8 juli 2021 geldt de vrijstelling van vergunningsplicht niet voor het overwelden of inbuizen van grachten. Hierdoor wordt de noodzakelijke toegang naar een woning of gebouw deels vergunningsplichtig als deze toegang een baangracht kruist. Om deze toegang te vrijwaren, wordt deze vergunningsplicht gedeeltelijk verlaten, zij het voor baangrachten.

Om te weten wat daaronder verstaan moet worden, wordt dit begrip bijgevolg gedefinieerd.

➤ Goed

Soms wordt de vraag gesteld of aangrenzende kadastrale percelen van eenzelfde eigenaar onder de definitie van “een goed” vallen. Dit is steeds het opzet geweest. Om alle twijfel weg te nemen, wordt dit nu verduidelijkt.

➤ Openbaar domein

De definitie van ‘openbaar domein’ wordt geschrapt, gezien deze verkeerd begrepen zou kunnen worden. Zo zou men, door de vermelding van duinen, kunnen argumenteren dat alle duinen, ook private duinen, tot het openbaar domein behoren.

Voor de interpretatie van het begrip verwijzen we naar de spraakgebruikelijke betekenis en naar de interpretatie ervan in de rechtspraak..

Artikel 2. (artikel 1.6 Vrijstellingenbesluit)

Dit artikel brengt een aantal verduidelijkingen aan in artikel 1.6. Dat artikel luidt nu:

“De bepalingen van dit besluit zijn niet van toepassing op handelingen gelegen in:

1° een vijf meter brede strook, te rekenen vanaf de bovenste rand van het talud van ingedeelde onbevaarbare en bevaarbare waterlopen, alsook in de bedding van deze waterlopen;

2° de erfdienstbaarheidszone langs grachten van algemeen belang, opgelegd in toepassing van artikel 3.4.1, § 2, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018;

3° een afgebakende oeverzone als vermeld in artikel 1.1.3., § 2, 46°, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018.

De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op handelingen, uitgevoerd door of in opdracht van de beheerder van de waterloop of gracht, of op stedenbouwkundige handelingen met betrekking tot afbraak, vermeld in hoofdstuk 13.”

Punt 1° verduidelijkt dat het Vrijstellingenbesluit niet van toepassing is als slechts een deel van de handelingen gelegen is in een van de drie opgesomde stroken.

Thans wordt geoordeeld dat een leiding die parallel wordt aangelegd met een waterloop en deels in en deels buiten de 5 meter brede erfdienstbaarheidstrook wordt aangelegd, voor bepaalde stukken vrijgesteld en andere stukken vergunningsplichtig is. Dit leidt tot een bizarre puzzel van vergunningsplichtige en vrijgestelde stukjes leiding. Bij de beoordeling van het project wordt sowieso naar de totaliteit gekeken. Daarom wordt gesteld dat de vrijstelling maar geldt als het project volledig buiten die stroken gelegen is. Initiatiefnemers klagen reeds jaren dat de bepaling thans voor een

onontwarbaar kluwen zorgt, met zware consequenties naar de opmaak van dossiers toe. De verduidelijking zal voor eenvoud in de dossiersamenstelling en beoordeling van dossiers zorgen. Dit is een inperking van de huidige vrijstellingsregeling en doet bijgevolg geen afbreuk aan het beschermingsniveau dat wordt geboden door huidige regelgeving.

Punt 2° is een bijwerking van de verwijzing zonder inhoudelijke gevolgen.

Punt 3° verduidelijkt en versoepelt de huidige bepaling. Niet enkel handelingen waarvoor er een opdracht van de waterloopbeheerder bestaat, zullen kunnen genieten van een vrijstelling van de vergunningsplicht, maar ook handelingen waarvoor de waterloopbeheerder een aparte goedkeuring of machtiging heeft verleend. Zo wordt het mogelijk om een machtiging te bekomen voor de plaatsing van een normalerwijze van vergunning vrijgestelde afsluiting in de 5-meter strook, zonder de hele procedure van omgevingsvergunning ervoor te moeten volgen.

Hoewel dit een uitbreiding is van de huidige vrijstellingsregeling, heeft dit geen aanzienlijke vermindering van het beschermingsniveau tot gevolg. De vrijstelling speelt immers enkel indien de waterloopbeheerder een aparte goedkeuring of machtiging heeft verleend. Deze heeft de nodige expertise in huis om een oordeel te kunnen vormen over de impact van de handelingen waarvoor een goedkeuring of machtiging gevraagd wordt. Hij zal hierbij minstens rekening houden met de vereiste ruimte voor het onderhoud, de toegang tot en de slibruiming van de waterloop.

HOOFDSTUK 2 Handelingen in, aan en bij woningen

Artikel 3. (artikel 2.1 Vrijstellingenbesluit)

Punt 1°

Dat het in dit artikel gaat over handelingen in aan of bij woningen stond enkel in het opschrift van het hoofdstuk, maar niet in het artikel zelf. Aangezien een opschrift geen verordenende kracht heeft, kon dit tot discussie aanleiding geven. Daarom wordt nu in het artikel zelf toegevoegd dat het moet gaan over hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woningen.

De algemene term “woningen” wordt gekozen. Het artikel is dus ook van toepassing bij bedrijfswoningen of conciërgewoningen, maar niet bij vakantiehuisjes (die niet de functie wonen, maar de functie verblijfsrecreatie hebben).

Dit betreft een verduidelijking van het toepassingsgebied, die terug te leiden is naar het opschrift van voorliggend hoofdstuk. Deze heeft geen impact op huidig beschermingsniveau.

Punt 2°

Gebruikelijke ondergrondse constructies, zoals leidingen, een hemelwaterput, infiltratievoorziening e.d. zijn strikt genomen niet vrijgesteld indien deze gelegen zijn in een achteruitbouwstrook. Dat maakt dat een huisaansluiting van elektriciteit, of water in de voortuin strikt genomen vergunningsplichtig is. Dit wordt aangepast.

Wel wordt voorzien dat de vrijstelling niet geldt als de (plaatsing van de) ondergrondse constructies strijdig zijn met een goedgekeurd rooilijnplan (en een daarin opgenomen achteruitbouwstrook) dan wel strijdig met een goedgekeurd onteigeningsplan. Dergelijke plannen houden rekening met mogelijke toekomstige wijzigingen aan de weg (bv. een verbreding van de weg voor de aanleg van fietspaden).

En dan is het niet aangewezen dat eerst de ondergrondse constructies moeten worden verwijderd. Vanzelfsprekend geldt de vrijstelling niet als de handelingen uitgevoerd zouden worden op openbaar domein of gelegen zijn voor de rooilijn.

Dit betreft kleinere, ondergrondse, in oppervlakte/volume beperkte constructies, die gebruikelijk dienen te zijn. Gelet op hun aard, brengt de voorgestelde uitbreiding geen achteruitgang van het huidig beschermingsniveau met zich mee.

Punt 3°

Een vrijstelling wordt ingevoerd voor het aanbrengen van isolatie aan de buitenzijde van gevels en daken tot een maximum van 26 centimeter, voor zover de rooilijn niet overschreden wordt. Deze vrijstelling kadert in de Vlaamse langetermijnrenovatiestrategie voor gebouwen 2050 die de Vlaamse Regering op 29 mei 2020 goedkeurde. Door deze vrijstelling kan het isoleren van gevels en daken zonder administratieve rompslomp gebeuren.

Specifiek voor erfgoedpanden zal deze vrijstelling niet gelden indien:

- gelegen in UNESCO-werelderfgoed of de bufferzone ervan. Dit geldt bijvoorbeeld in de Brugse binnenstad;
- geïnventariseerd, maar niet beschermd erfgoed.

Verder wordt gewezen op de algemene bepalingen rond vrijstellingen, in het bijzonder op het feit dat deze handelingen niet vrijgesteld zijn als ze strijdig zouden met stedenbouwkundige verordeningen, of met de uitdrukkelijke voorwaarden van omgevingsvergunningen (art. 1.3) en dat andere regelgeving, waaronder de regelgeving inzake beschermde monumenten, beschermde stads- en dorpsgezichten, cultuurhistorische landschappen en archeologische sites, waarvoor een apart systeem van toelatingen geldt, gerespecteerd dient te worden (art. 1.2).

Dit is een uitbreiding van de vrijstellingsregeling, maar één die gunstig is voor zowel mens als milieu. Zo heeft de Vlaamse Regering de energiedoelstelling om tegen 2050 alle woningen en appartementen minstens even energiezuinig te maken als een energetisch performante nieuwbouwwoning van 2017. Een bestaande woning kan op twee manier aan de energiedoelstelling 2050 voldoen:

- ofwel wordt de woning verwarmd met een energiezuinige installatie én behaalt elk onderdeel van de gebouwschil van de woning minstens volgende isolatiewaarde of U-waarde:
 - o daken, muren en vloeren: $U_{max} = 0,24 \text{ W/m}^2\text{K}$
 - o ramen (profiel en beglazing): $U_{wmax} = 1,5 \text{ W/m}^2\text{K}$ én glas $U_{gmax} = 1,0 \text{ W/m}^2\text{K}$
 - o deuren en poorten: $U_{max} \leq 2 \text{ W/m}^2\text{K}$.
- ofwel behaalt de woning een energielabel A of een energiescore van maximaal 100 kWh/m². Het energielabel of de energiescore houdt rekening met de isolatiewaarden van de daken, buitenmuren, vloeren, ramen, deuren en poorten en de energiezuinigheid van de installaties.

Isolatie speelt met andere woorden een hele grote rol in het realiseren van deze energiedoelstelling.

Punt 4°, 5° en 9°

De bepaling “op natuurlijke wijze op het eigen goed in de bodem infiltreert” wordt vervangen door de iets minder strenge bewoording “niet wordt afgevoerd van het eigen terrein”. Zo wordt de opvang in een kunstmatige infiltratievoorziening mogelijk.

Ook wordt toegevoegd dat de overloop van een openluchtwembad mag aangesloten worden op de riolering (aangezien het zwembadwater doorgaans met Chloor of andere producten vervuild is).

Dit betreft een uitbreiding van de vrijstellingsregeling, maar de wijziging heeft geen aanzienlijke impact op het beschermingsniveau. Immers, water dient nog steeds op het eigen terrein opgevangen te worden. Alleen de wijze waarop dit gebeurt, wordt ruimer omschreven.

Punt 6°

Regelmatig worden vragen gesteld of bovengrondse delen van warmtepompen of airco's vrijgesteld zijn. In zij- en achtertuin kunnen deze soms vallen onder de vrijstelling voor niet overdekte constructies, maar niet als reeds 80 m² aan niet overdekte constructies bereikt is. In voortuinen zijn ze tot op heden vergunningsplichtig.

In het kader van de RePower-richtlijn is het aangewezen om zoveel mogelijk over te schakelen naar warmtepompen voor de verwarming van woningen. Terwijl klassieke verwarmingssystemen volledig op fossiele brandstoffen of elektriciteit draaien, zal een warmtepomp maar deels beroep doen op elektriciteit. Want 60 tot 80% van de nodige energie haalt de warmtepomp uit de omgeving.

Ook is er met de warme zomers meer noodzaak tot koeling. Een airco is te beschouwen als een soort van warmtepomp.

Om de hinder naar de burens te beperken, is een goede locatiekeuze voor dergelijke installaties cruciaal. Daarom wordt de vrijstelling ingevoerd met de beperking dat ze minstens 2 meter van de perceelsgrens moeten staan, of tot tegen een scheidingsmuur die het geluid afschermt. Zo wordt de hinder voor burens beperkt.

Een minimale afstand van 2 meter ten opzichte van de perceelsgrens is ingegeven vanuit geluidsoverwegingen. Niet de klassieke 1 meter (die elders in het besluit voorkomt), maar twee meter wordt opgelegd. Immers, bij geluid wordt vaak de vuistregel "Een verdubbeling van afstand tot een puntbron levert een vermindering van 6dB op" gehanteerd. Vanzelfsprekend kunnen er nog andere factoren meespelen (planten en andere obstakels bijvoorbeeld). Met een meter afstand meer kan men dus behoorlijk wat vermindering in dB bekomen. Pro memorie: elke 3dB minder is een halvering van de geluidsterkte.

Dit betekent uiteraard niet dat een locatie dicht tegen de perceelsgrens niet mogelijk is; in dit geval blijft de vergunningsplicht evenwel van kracht, zodat de bevoegde overheid een afweging van de hinder in het concrete geval kan maken.

Zoals hierboven aangegeven, is deze gewijzigde vrijstelling ingegeven vanuit een energie-efficiëntie doelstelling. Bovendien wordt door de afstandsvoorwaarden de hinder voor omwonenden beperkt. Aldus heeft deze vrijstelling een positief effect op het beschermingsniveau en het leefmilieu.

Punten 7° en 8°

Op vandaag is het overwelfen van een gracht vergunningsplichtig, ook in het geval het gaat om de loutere noodzakelijke oprit of toegang tot de woning. Dit zorgt voor administratieve rompslomp.

Als een aantal voorwaarden gerespecteerd worden (maximum 5 meter per goed en minimale diameter van 40 cm) kan de overwelfing vrijgesteld worden. Opgelet: enkel overwelfingen van grachten zijn onder deze voorwaarden vrijgesteld. Het overwelfen van een ingedeelde waterloop blijft vergunningsplichtig. Het spreekt voor zich dat de infrastructuur nodig voor de overwelfing aan weerszijden af te werken (zoals duikers en kopmuren) inbegrepen is in de vrijstelling.

Gelet op de gestelde voorwaarden, blijft deze vrijstelling tot het minimale beperkt. Bovendien worden dergelijke zaken – waar ze al aangevraagd worden – ook steeds vergund. Het zou immers van slecht bestuur getuigen, mocht men een strikt noodzakelijke toegang of oprit tot een woning weigeren. Men kan bezwaarlijk verlangen dat burgers naar hun woning zwemmen, waden of springen.

Punt 10°

Daar waar nu een aantal gebruikelijke constructies aan of op een woning opgesomd worden, worden deze nu gevat door een generieke formulering (met name gebruikelijke technische constructies). De bestaande voorwaarde dat ze niet meer dan drie meter boven de nok van de woning uitsteken, blijft behouden.

Voorbeelden van gebruikelijke technische constructies zijn o.a. dakgoten, regenpijpen, schouwen, ventilatiebuizen, rolluiken, zonnewering, maar ook geveltuinen (een constructie die beperkt is in omvang en toelaat dat groen zich langs de gevel naar boven werkt). Deze bepaling moet steeds in het licht van de tijdsgeest gelezen worden en is niet limitatief.

Daar het gaat over gebruikelijke technische constructies 'aan of op' een woning en er voorwaarden aan verbonden zijn, betreft het beperkte constructies. Door hun gebruikelijk karakter zorgen deze constructies ook niet voor dermate grote hinder voor omwonenden. De vrijstelling wordt daarnaast niet uitgebreid, alleen geherformuleerd.

Artikel 4. (artikel 2.2 Vrijstellingenbesluit)

Er wordt logischerwijze verduidelijkt dat het over de betrokken woning moet gaan.

Dit betreft een verduidelijking van huidige regeling en heeft geen impact op huidig beschermingsniveau.

HOOFDSTUK 3 Handelingen in, aan en bij andere gebouwen dan woningen

Artikel 5. (artikel 3.1 Vrijstellingenbesluit)

Punt 1°

Voor de toelichting van de voorgestelde wijziging, wordt verwezen naar de wijziging m.b.t. artikel 3, punt 1° (m.b.t. woningen).

Punt 2°

Voor de toelichting van de voorgestelde wijziging, wordt verwezen naar de wijziging m.b.t. artikel 3, punt 2°.

Punt 3°

Voor de toelichting van de voorgestelde wijziging, wordt verwezen naar de wijziging m.b.t. artikel 3, punt 3°.

Punt 4°

Voor de toelichting van de voorgestelde wijziging, wordt verwezen naar de wijziging m.b.t. artikel 3, punt 6°.

Punten 5° en 6°

Voor de toelichting van de voorgestelde wijziging, wordt verwezen naar de wijziging m.b.t. artikel 3, punt 7° en 8°.

Punt 7°

Voor de toelichting van de voorgestelde wijziging, wordt verwezen naar de wijziging m.b.t. artikel 3, punt 10°.

Artikel 6. (artikel 3.2 Vrijstellingenbesluit)

Aangezien in het Vrijstellingenbesluit een punt 7°/2 wordt ingevoegd, wordt de verwijzing "8° tot 13°" vervangen door "7°/2 tot en met 13°".

Er wordt logischerwijze verduidelijkt dat het over het betrokken gebouw moet gaan.

Zie ook de voorgestelde wijziging opgenomen in artikel 4.

HOOFDSTUK 4 Handelingen in industriegebied

Artikel 7. (artikel 4.1 Vrijstellingenbesluit)

Punt 1°

Voor de toelichting van de voorgestelde wijziging, wordt verwezen naar de wijziging m.b.t. artikel 4.

Punt 2°

Punt 5° wordt verduidelijkt: de vrijstelling geldt maar voor zover de totale oppervlakte van de van vergunning vrijgestelde constructies niet groter is dan 200 vierkante meter per goed. Aldus wordt duidelijk dat het gaat over (1) de totale oppervlakte en dat (2) per goed.

Hierbij wordt gewezen op de – door voorliggend besluit gewijzigde - definitie van het begrip "goed":
"het kadastrale perceel of de kadastrale percelen waarop de handelingen betrekking hebben, of, voor de percelen zonder kadastraal nummer, de grond of de gronden waarop de handelingen betrekking hebben. Hierbij worden de aangrenzende kadastrale percelen, die dezelfde eigenaar hebben, beschouwd als deel uitmakend van het goed;"

Als voorliggende wijziging al een effect zou hebben, is het dat er minder beroep kan worden gedaan op de vrijstellingsregeling. Van een verminderd beschermingsniveau kan hier dus geen sprake zijn.

Artikel 8. (artikel 4.4 Vrijstellingenbesluit)

Voor de toelichting van de voorgestelde wijziging, wordt verwezen naar de wijziging m.b.t. artikel 3, punt 1°.

HOOFDSTUK 5 Land- en tuinbouw**Artikel 9. (artikel 5.1 Vrijstellingenbesluit)****Punt 1°**

Voor de toelichting van de voorgestelde wijziging, wordt verwezen naar de wijziging m.b.t. artikel 3, punt 1°.

Punt 2°

Het feit dat de handelingen niet mogen gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied, staat reeds in de aanhef van artikel 5.1 en moet in dit punt niet herhaald worden.

Dit betreft m.a.w. een legistische opkuis van een herhaling.

Artikel 10. (artikel 5.2 Vrijstellingenbesluit)

Voor de toelichting van de voorgestelde wijziging, wordt verwezen naar de wijziging m.b.t. artikel 3.

Artikel 11. (artikel 5.3 Vrijstellingenbesluit)

Artikel 5.3 van het huidige besluit bevat een aantal vrijstellingen, met op het eind de voorwaarde: *“9° de handelingen zijn niet strijdig met stedenbouwkundige voorschriften”*.

Het is niet aangewezen dit hier apart op te nemen, gezien de generieke voorwaarden van artikel 1.3 en 1.4 van het bestaande besluit.

Dit betreft m.a.w. een legistische opkuis van een herhaling.

HOOFDSTUK 6 Groen**Artikel 12. (artikel 6.1 Vrijstellingenbesluit)**

Huidig punt 6° van artikel 6.1 Vrijstellingenbesluit verwijst naar de wet van 15 april 1843 op de politie der spoorwegen, die werd herzien door de wet van 25 juli 1891 houdende herziening der wet van 15 april 1843, op de politie der spoorwegen. Ondertussen is ook deze laatste wet opgeheven en vervangen door de wet van 27 april 2018 op de politie van de spoorwegen (BS 29 mei 2018).

De verplichtingen inzake bomen (en groen) zijn thans opgenomen in artikel 20 van deze wet van 2018:

“Art. 20. §1. Behoudens door de infrastructuurbeheerder toegestane afwijking moet de plantengroei langs de spoorwegen minimaal anderhalve meter korter gehouden worden dan de afstand tussen de voet van de plant en de dichtstbijzijnde spoorstaaf. De kap- en snoeiwerken moeten worden gepland voordat de plantengroei deze maximumhoogte bereikt.

Wanneer de spoorweg op een grondverhoging of in ingraving is aangelegd, wordt die afstand berekend tussen de voet van de plantengroei en de bovenrand van de grondverhoging of de ingraving.

Plantengroei die zich bevindt achter muren die langsheen de sporen zijn opgetrokken, moet op dezelfde hoogte van deze muren worden gehouden, behoudens toegestane afwijkingen door de infrastructuurbeheerder.

§ 2. De infrastructuurbeheerder kan alle niet-kruiddachtige plantengroei op een afstand van minder dan acht meter van de spoorstaven verbieden, indien deze plantengroei de veiligheid van het treinverkeer in gevaar kan brengen.

Voor de baanvakken waar de toegestane snelheid boven de tweehonderdtwintig kilometer per uur ligt, zijn er binnen een zone van vijftig meter vanaf de dichtstbijzijnde spoorstaaf enkel kruidachtige gewassen toegestaan.”

Punt 6° wordt hieraan aangepast.

Artikel 13. (artikel 6.2 Vrijstellingenbesluit)

Artikel 6.2 Vrijstellingenbesluit stelt een aantal handelingen vrij van omgevingsvergunning als ze opgenomen zijn of kaderen in de uitvoering van een via een andere procedure goedgekeurd of vastgesteld plan.

Aan punt 1° wordt toegevoegd dat ook een strikt noodzakelijke inbuizing van grachten vrijgesteld is.

In punt 2° wordt verduidelijkt welke ingrepen aan grachten vrijgesteld worden.

Punt 3° luidt: “*het uitvoeren van reliëfwijzigingen van minder dan een meter*”. Daar wordt het woord hoogte aan toegevoegd, om alle misverstanden uit te sluiten.

Bijkomend wordt een punt 8° toegevoegd. Zo zal een omgevingsvergunning niet langer nodig zijn voor het plaatsen van open afsluitingen. Hierbij kan gedacht worden aan de situatie waarbij grazers ingezet worden voor landschapsbeheer, of een afsluiting wordt om kwetsbare vegetaties te beschermen voor het publiek in bv. een ingesteld landinrichtingsproject.

Men kan slechts beroep doen op deze vrijstelling indien deze handelingen uitgevoerd worden binnen welbepaalde plannen, waaraan een procedure voorafgegaan is. Mogelijke effecten op milieu en eventuele impact op beschermingsniveau is in dat kader reeds onderzocht.

HOOFDSTUK 7 Tijdelijke handelingen

Artikel 14. (artikel 7.1 Vrijstellingenbesluit)

Het huidige besluit bevat een vrijstelling voor de werkstrook. Er wordt nu verduidelijkt dat het om de werk- en werfstrook gaat. Dus ook de strook waar de werfketen staan, maar strikt genomen niet aan het project zelf “gewerkt” wordt. Dit was altijd al de bedoeling.

Het huidige besluit bepaalt ook dat de tijdelijke handelingen in functie van vergunde of vrijgestelde handelingen, zoals bv. werfconstructies, maximaal één jaar aanwezig mogen zijn. Zeker bij grotere infrastructuurprojecten op openbaar domein, zoals het vervangen van de bestaande verharding en rioleringsstelsel kunnen de werken aanzienlijk langer duren. Daarom is het aangewezen de termijn van één jaar te vervangen door een bepaling die stelt dat de tijdelijke handelingen binnen een termijn van dertig dagen na de voltooiing van de werken ongedaan moeten worden gemaakt.

Deze wijziging betreft tijdelijke handelingen die na een bepaalde termijn ongedaan moeten worden gemaakt. Hieraan zijn strikte voorwaarden verbonden. Let wel, vinden de tijdelijke handelingen plaats op het openbaar domein, zal men wel toestemming moeten bekomen om betrokken handelingen uit te kunnen voeren. Zonder toelating van de wegbeheerder of de concessieverlener zal men het openbaar domein immers niet kunnen innemen.

Bovendien wordt hier ook gewezen op de algemene bepalingen, die ook de toepasselijkheid van deze vrijstelling in goede banen leidt.

HOOFDSTUK 8 Wijzigingen van al ingerichte terreinen

Artikel 15. (artikel 8.1 Vrijstellingenbesluit)

Dit artikel betreft de herinrichting van een aantal opgesomde al dan niet omheinde terreinen, als er geen gebouwen opgericht worden en als de herinrichting eigen is aan de functie van het terrein.

Hieraan worden openbare carpoolparkings, park-and-ride parkings en Hoppinpunten toegevoegd. Met Hoppin maakt de Vlaamse overheid de mobiliteitstransitie zichtbaar in het straatbeeld en herkenbaar voor de gebruiker. Die transitie is sinds de inwerkingtreding van het decreet Basisbereikbaarheid op 22 juni 2019 ingezet. De basis van Hoppin ligt in het vernieuwde bus- en tramaanbod, die zorgen voor de verbinding tussen grote en kleine woonkernen, treinstations, scholen, sport- en recreatiecentra, ziekenhuizen en handelscentra.

Zo is een prioritaire opdracht voor de Vlaamse overheid het aanbieden van openbaar vervoer dat een waardig alternatief is voor verplaatsingen met de auto.

Hoppin wil een antwoord bieden op de maatschappelijke uitdagingen van vandaag zoals luchtvervuiling, files, optimaal ruimtegebruik,... Slimme keuzes rond duurzame mobiliteit dringen zich op. Hoppinpunten zorgen ervoor dat reizigers vlot kunnen overstappen van het ene vervoermiddel op het andere. Op Hoppinpunten komen verschillende vervoermiddelen samen, zoals trein, (flex)bus, tram of deelsystemen, maar ook extra diensten zoals een fietsherstelzuil en oplaadpunten voor elektrische voertuigen.

Daarnaast stimuleren openbare carpoolparkings de duurzame mobiliteit (lees: alternatieven voor het autosolisme) o.a. in het woon-werkverkeer. Dit zeer laagdrempelig initiatief draagt immers bij tot minder autoverkeer.

Dergelijke ingrepen komen ten goede van het milieu, en zullen uitgevoerd worden daar waar er nood aan is. Bovendien zijn deze handelingen aan strikte voorwaarden verbonden, waardoor het vrijstellen hiervan geen aanzienlijke achteruitgang van het beschermingsniveau inhoudt.

Artikel 16. (artikel 8.2 Vrijstellingenbesluit)

De bepaling “kan op natuurlijke wijze op eigen terrein in de bodem infiltreren” wordt vervangen door de iets minder strenge bewoording “wordt niet afgevoerd van het eigen terrein”.

Zo wordt de opvang in een kunstmatige infiltratievoorziening mogelijk.

HOOFDSTUK 10 Openbaar domein

Artikel 17. (artikel 10 Vrijstellingenbesluit)

Punt 1°

Momenteel luidt artikel 10, 1° van het Vrijstellingenbesluit:

“1° de aanleg van verhardingen waarvan de oppervlakte 300 vierkante meter of minder bedraagt, met een reliëfwijziging van minder dan 50 cm;”

Deze vrijstelling heeft voornamelijk betrekking op (grotere) infrastructuurprojecten en wegenis/rioleringsdossiers en hun aanhorigheden en leidt tot oeverloze interpretatieproblemen.

Momenteel neemt de Vlaamse administratie de houding aan dat elk stuk bijkomende verharding afzonderlijk moet opgemeten worden om na te gaan of het boven de 300 m² uit komt. Dit kan leiden tot de bizarre situatie dat een weg verbreed wordt, waarbij de verbreding aan de linkerzijde 290 m² bedraagt (en dus zonder vergunning kan) en de verbreding aan de rechterzijde 310 m² bedraagt (en dus vergunningsplichtig is). Daarom wordt nu geopteerd voor een eenvoudiger, radicaal andere piste.

Er wordt nu verduidelijkt dat gekeken moet worden naar de totale bijkomende oppervlakte aan verharding. Hierbij moet gekeken worden naar de totaliteit van de voorgenomen handelingen, met andere woorden naar alle handelingen die samen uitgevoerd zullen worden en ook ruimtelijk bij elkaar horen. Met andere woorden de totaliteit van het project en de voorgenomen handelingen moet bekeken worden. Handelingen die op een “grotere afstand” liggen en bijgevolg niet samen horen, moeten niet bij elkaar worden geteld. De vereiste van ruimtelijke samenhang bij de berekening van de “totale bijkomende oppervlakte” wordt dan ook expliciet opgenomen in de ontworpen tekst.

Dit bepaalt of de voorgenomen handelingen hetzij vrijgesteld zijn (indien onder 300m²) hetzij volledig vergunningsplichtig. Het gaat immers om niet-afsplitsbare delen van het voorgenomen infrastructuurproject.

Is een voorgenomen project vergunningsplichtig, geldt de vergunningsplicht voor alle voorgenomen handelingen. Hierbij wordt een eventuele vrijstelling niet in mindering gebracht.

Hieronder worden een aantal situaties besproken.

A. AANLEG NIEUWE INFRASTRUCTUUR

Als een infrastructuurproject bestaat uit de aanleg van 600 m² nieuwe verharding, is het totale project (600 m²) vergunningsplichtig. Hier geldt – ook in de huidige regelgeving – uiteraard geen vrijstelling voor een stuk daarvan (300m²). Welk deel van het totaalproject zou immers vrijgesteld zijn en welk deel vergunningsplichtig. Net als een tuinhuis van 42m² ook in totaliteit vergunningsplichtig en niet slechts voor de extra +2m².

B. BEHOUD BESTAANDE VERHARDING VAN DE WEG + UITBREIDING (bv. parkeerstrook, voetpad, fietspad, bushaltes, ...)

In een andere situatie, waarbij een bestaande verharding behouden blijft en wordt uitgebreid aan de linkerzijde met 290 m² en aan de rechterzijde 310 m², wordt in totaal 600 m² extra verhard en is het volledige project (dus beide uitbreidingen) vergunningsplichtig. Ze maken immers samen deel uit van de voorgenomen handelingen. Bedraagt de uitbreiding links en rechts 100 m², wordt de drempel van 300m² niet bereikt en is de bijkomende verharding dus vrijgesteld.

Gaat het over de aanleg van 5 uitwijkstroken voor bushaltes van elk 290 m² en liggen deze bushaltes allemaal op grotere afstand (bv. 1 kilometer) van elkaar verwijderd, dan horen ze niet samen bij de voorgenomen handelingen en geldt telkens de vrijstelling.

Als het gaat over de aanleg van twee nieuwe uitwijkstroken voor bushaltes van elk 160 m² aan weerszijden van de weg op dezelfde locatie, dan horen ze wel samen en moet hun oppervlakte opgeteld worden om te bepalen of het project vergunningsplichtig is. Gezien de totale oppervlakte 320 m² bedraagt, geldt hier dus geen vrijstelling; de volledige bijkomende verharding (320 m²) is dus vergunningsplichtig.

C. HERAANLEG VAN EEN VERHARDING, GECOMBINEERD MET EEN UITBREIDING ERVAN

Een bestaande weg van 1 km lang bestaat uit 5.000 m² verharding. Deze weg wordt integraal opgebroken en vervangen door een nieuw wegprofiel, incl. fietspaden, van 6m breed. De totale verharding na de werken bedraagt dus 6.000 m².

De heraanleg van 5.000 m² is vrijgesteld (cfr punt 2° van artikel 10), de bijkomende verharding (1.000 m²) is niet vrijgesteld want > 300 m² (zie punt 1° van artikel 10).

Een ander voorbeeld, waarbij een bestaande weg van 5.000 m² verharding wordt opgebroken en vervangen door een nieuw wegprofiel, incl. fietspaden, van 5,2 m breed. De totale verharding na de werken bedraagt dus 5.200 m².

De heraanleg van 5.000 m² is vrijgesteld (cfr punt 2°), de bijkomende verharding (200 m²) is eveneens vrijgesteld want < 300 m² (zie punt 1°).

Op die manier is er ook geen discussie meer of en welke delen van het project op de aanvraag moet aangeduid worden als “vrijgesteld” dan wel “vergunningsplichtig”; dit zorgt voor een aanzienlijke administratieve vereenvoudiging.

Bovendien betreft dit een verduidelijking van het toepassingsgebied, naar een reeds gehanteerde praktijk. Deze wijziging heeft bijgevolg geen aanzienlijke impact op het beschermingsniveau ten opzichte van de huidige regeling.

Punt 2°

Momenteel luidt artikel 10, 2° van het Vrijstellingenbesluit:

"2° het geheel of gedeeltelijk wijzigen van een bestaande verharding. De vrijstelling geldt niet als de bestaande weg een aardeweg, grindweg, steengruisweg of kasseiweg is of als de bestaande weg een waterdoorlatend karakter heeft;"

Om te vermijden dat de "weg" in de tweede zin strikt wordt geïnterpreteerd als "de rijweg voor auto's" en goten, voetpad, parkeerstrook buiten beschouwing zouden worden gelaten, wordt verduidelijkt dat het ook daar gaat over de 'verharding'. Gelet op een goede waterhuishouding wordt voorzien dat de vrijstelling niet geldt als de bestaande verharding een waterdoorlatend karakter heeft en vervangen wordt door een niet-waterdoorlatende verharding. Dit gaat over aardewegen, kasseiwegen, grindwegen e.d.

Voorliggende wijziging is ingegeven van uit een goede waterhuishouding. Hiervan kan moeilijk beweerd worden dat dit een aanzienlijke negatieve impact zou hebben op het huidige beschermingsniveau.

Punt 3°

Artikel 10, 4°, van het Vrijstellingenbesluit stelt gebruikelijke ondergrondse constructies en aansluitingen, zoals installaties voor transport of distributie van drinkwater, afvalwater, elektriciteit, aardgas, warmte- en koudenetleidingen en andere nutsvoorzieningen vrij van vergunning. Het is niet alleen drink- en afvalwater dat via ondergrondse leidingen getransporteerd wordt, maar ook hemelwater. Vandaar de toevoeging aan de vrijstelling.

Dit betreft een verduidelijking van de bestaande regelgeving. Deze heeft geen impact op het huidige beschermingsniveau.

Punt 4°

Op grond van artikel 10, 6°, van het Vrijstellingenbesluit is geen vergunning nodig voor technische constructies van algemeen belang met een maximaal volume van 30 kubieke meter en een maximale hoogte van 5 meter. Hierbij bestaat soms discussie of het maximaal volume bovengronds gerekend moet worden, dan wel ook ondergronds. Deze discussie wordt thans beslecht: dit volume wordt bovengronds gemeten. Ook wordt voorzien dat de hoogte gerekend wordt boven het maaiveld.

Dit betreft een verduidelijking van de bestaande regelgeving. Deze heeft geen impact op het huidige beschermingsniveau.

Punt 5° en 6°

Het bestaande punt 7° wordt geactualiseerd. Voor de duidelijkheid wordt ook de mogelijkheid van "herprofilering" toegevoegd. De aanhoring, uitdieping of herprofilering is slechts vrijgesteld tot een diepte of hoogte van 50 cm. Daarnaast worden de voorwaarden die reeds generiek gelden (MER) geschrapt, aangezien ze overbodig zijn. De voorwaarde dat de werken niet gesitueerd mogen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied wordt geschrapt. Vele waterlopen liggen immers net in deze gebieden. Aangezien deze werken vaak worden uitgevoerd door waterloopbeheerders of in sommige gevallen na machtiging of akkoord ervan, is er geen vrees dat het beschermingsniveau op aanzienlijke wijze achteruit zal gaan.

Bovendien gaat het over handelingen op openbaar domein of op een terrein dat na de handelingen tot het openbaar domein zal behoren en zal de domeinbeheerder de nodige impact voor ogen moeten houden bij het plannen van de handelingen in kwestie.

Punt 7°

Om de Europese en Vlaamse klimaatdoelstellingen te halen, moet er efficiënter en duurzamer met energie worden omgegaan. Elektrisch rijden past in dat verhaal, want daarmee kan de CO₂-uitstoot gevoelig beperkt worden. Om elektrisch rijden aan te moedigen, zijn er voldoende laadpunten nodig.

De plaatsing van laadpalen is op vandaag reeds in vele gevallen vrijgesteld van vergunning. Naast de reeds eerdere vrijstellingen voor elektrische laadpalen bij woningen of andere gebouwen dan woningen, wordt voortaan ook de plaatsing van elektrische laadinfrastructuur op openbaar domein van een vergunning vrijgesteld. Hierbij kan gedacht worden aan bv. laadinfrastructuur op dienstenzones langs autosnelwegen, waarbij ook vaak een afdak wordt voorzien. Dit afdak is geen gebouw en wordt dus vrijgesteld.

Omwille van het algemeen belang is het aangewezen om maatregelen die het watersysteem ten goede komen, te faciliteren. Daarom wordt de volgende vrijstelling ingevoerd:

“14° de plaatsing van stuwen en andere maatregelen die de snelheid van het afstromende water remmen in onbevaarbare waterlopen en grachten in opdracht van of na goedkeuring of machtiging van de waterloopbeheerder”.

De onbevaarbare waterlopen in Vlaanderen worden beheerd door verschillende instanties. Wie de waterloop beheert, hangt af van de categorie van de waterloop. Zie hiervoor [Beheer van de onbevaarbare waterlopen | Vlaanderen.be](#)

Hoewel dit een uitbreiding is van de huidige vrijstellingsregeling, heeft dit geen aanzienlijke vermindering van het beschermingsniveau tot gevolg. De vrijstelling speelt immers enkel indien de waterloopbeheerder een aparte goedkeuring of machtiging heeft verleend. Deze heeft de nodige expertise in huis om een oordeel te kunnen vormen over de impact van de handelingen waarvoor een goedkeuring of machtiging gevraagd wordt.

HOOFDSTUK 11 Algemeen belang

Artikel 18. (artikel 11.7 Vrijstellingenbesluit)

Voor een toelichting wordt verwezen naar de wijziging m.b.t. artikel 3.

Wat betreft het overwelden of inbuizen van grachten, wordt een vrijstelling voorzien die gelijkaardig is aan de vrijstelling voor de aanleg van baangrachten in artikel 2.1, 9°/1 en artikel 3.1, 8°/1 Vrijstellingenbesluit.

HOOFDSTUK 12/1 Reliëfwijzigingen // Diverse vrijstellingen

Artikel 19. (opschrift van hoofdstuk 12/1)

Aangezien in hoofdstuk 12/1 meerdere vrijstellingen worden ondergebracht, is het nodig het opschrift aan te passen.

Artikel 20. (artikel 12/1.2 Vrijstellingenbesluit)

Om de Europese en Vlaamse klimaatdoelstellingen te halen, moet er efficiënter en duurzamer met energie worden omgegaan. Elektrisch rijden past in dat verhaal, want daarmee kan de CO₂-uitstoot gevoelig beperkt worden. Om elektrisch rijden aan te moedigen, zijn er voldoende laadpunten nodig. Bijgevolg wordt voortaan ook de plaatsing van elektrische laadpalen op of aan bestaande, hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte verhardingen van een vergunning vrijgesteld.

HOOFDSTUK 13 Afbraak

Artikel 21. (artikel 13.2 Vrijstellingenbesluit)

Cfr artikel 4.4.1, §3 VCRO geldt dat vrijgestelde handelingen niet beschouwd worden als strijdig met voorschriften van het gewestplan.

Dit vormt een probleem voor vrijstaande gebouwen of constructies gelegen binnen woongebieden met cultureel, historische en/of esthetische waarde. Deze zouden zonder vergunning afgebroken kunnen worden, terwijl de voorschriften van het gewestplan daarover het volgende zeggen:

“In deze gebieden wordt de wijziging van de bestaande toestand onderworpen aan bijzondere voorwaarden, gegrond op de wenselijkheid van het behoud.”

Vandaar dat de vrijstelling voortaan ook niet zal gelden bij afbraak van vrijstaande gebouwen of constructies die liggen in gebieden die aangeduid zijn als gebieden met culturele, historische of esthetische waarde.

SLOTBEPALINGEN

Artikel 22. (overgangsbepaling)

Een aantal vrijgestelde handelingen zullen in de toekomst vergunningsplichtig worden.

Deze handelingen kunnen soms wel enige dossiervoorbereiding vragen, dan wel mee opgenomen zijn in een vergunningsaanvraag (louter ter info)

Om te voorkomen dat geplande vrijgestelde handelingen plots vertraging oplopen omdat een vergunning dient te worden aangevraagd, wordt voorzien in een overgangsbepaling.

Dit speelt bij handelingen op het openbaar domein. Zie de toelichting bij wijzigingsartikel 17. Het speelt eveneens bij handelingen die deels lagen in bijvoorbeeld de 5 meter brede strook langs waterlopen (zie artikel 2, 1° van dit besluit).

Artikel 23. (inwerkingtredingsbepaling)

De datum van inwerkingtreding van de bepalingen waarmee vrijgestelde handelingen op openbaar domein (artikel 17, 1° en 2° tot wijziging van artikel 10) en langs waterlopen (artikel 2, 1° dat artikel 1.6 wijzigt), wijzigen, wordt vastgelegd op 1 januari 2025. Op deze manier kunnen overheden die dergelijke handelingen plannen, hiermee rekening houden bij de opmaak van hun dossier.

De andere artikelen bevatten hoofdzakelijk versoepelingen die onmiddellijk in werking kunnen treden, dan wel verduidelijkingen waarbij de bepalingen in principe reeds conform voorliggend besluit toegepast zouden moeten worden.

Artikel 24. (artikel 13.2 Vrijstellingenbesluit)

Dit artikel heeft geen verdere toelichting.

Brussel, 7 juni 2024.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Raad van State, afdeling Wetgeving, advies 76.309/16 van 23 mei 2024 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is'

Op 29 april 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is'.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 14 mei 2024. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 mei 2024.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. De decreetgever heeft met de regelgeving inzake ruimtelijke ordening een vergunningenstelsel ingevoerd voor stedenbouwkundige handelingen⁽¹⁾ (en voor het verkavelen van gronden)⁽²⁾ teneinde ze in het algemeen belang aan het toezicht te onderwerpen.⁽³⁾

Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 'tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is' (hierna: het vrijstellingsbesluit).⁽⁴⁾ Het vrijstellingsbesluit bepaalt de handelingen waarvoor in afwijking van artikel 4.2.1 van de van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen is vereist. Het houdt daarbij rekening met het tijdelijk of occasioneel karakter van de handelingen of met de ruimtelijke impact van de handelingen omwille van hun omvang, aard of ligging. Handelingen die vrijgesteld zijn worden niet beschouwd als strijdig met voorschriften van het gewestplan, algemene plannen van aanleg, gewestelijke of provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen en meer dan vijftien jaar oude verkavelingen, op voorwaarde dat de op het perceel aanwezige gebouwen of constructies hoofdzakelijk vergund zijn.⁽⁵⁾

Naast enkele verduidelijkingen voert het ontwerp een aantal versoepelingen en uitbreidingen van reeds bestaande vrijstellingen in:

- de vrijstelling voor handelingen waarvoor er een opdracht van de waterloopbeheerder bestaat, wordt uitgebreid naar handelingen waarvoor de waterloopbeheerder een aparte goedkeuring of machtiging heeft verleend (artikel 2, 3°, van het ontwerp);

- de vrijstelling voor handelingen in, aan en bij woningen geldt voortaan voor alle handelingen⁽⁶⁾ in, aan en bij hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woningen (artikel 3, 1°);

- de vrijstelling voor gebruikelijke ondergrondse constructies (in, aan en bij woningen) die niet voor de rooilijn of in achteruitbouwstrook liggen, wordt uitgebreid naar dergelijke constructies die niet strijdig zijn met een goedgekeurd rooilijnplan, een in een goedgekeurd rooilijnplan opgenomen achteruitbouwstrook of een goedgekeurd onteigeningsplan (artikel 3, 2°);

- de vrijstelling voor een aantal gebruikelijke constructies aan of op een woning wordt uitgebreid naar gebruikelijke technische constructies (artikel 3, 10°);

- de vrijstelling voor handelingen in, aan en bij gebouwen andere dan woningen geldt voortaan voor alle handelingen in, aan en bij hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte gebouwen, die geen woningen zijn (artikel 5, 1°);

- de vrijstelling voor gebruikelijke ondergrondse constructies (in, aan en bij andere gebouwen dan woningen) die niet voor de rooilijn of in achteruitbouwstrook liggen, wordt uitgebreid naar dergelijke constructies die niet strijdig zijn met een goedgekeurd rooilijnplan, een in een goedgekeurd rooilijnplan opgenomen achteruitbouwstrook of een goedgekeurd onteigeningsplan (artikel 5, 2°);

- de vrijstelling voor een aantal gebruikelijke constructies aan of op een gebouw wordt uitgebreid naar gebruikelijke technische constructies (artikel 5, 7°);

- de vrijstelling voor het aanleggen en herinrichten van perceelsoptritten en perceelsovergangen in het kader van de uitvoering van een bepaald goedgekeurd of vastgesteld plan, wordt uitgebreid naar de vervanging van perceelsoptritten en perceelsovergangen en aan deze vrijstelling wordt de eventueel daarvoor strikt noodzakelijke inbuizing van grachten tot vijf meter per goed toegevoegd (art. 13, 1°);

- de vrijstelling voor wijziging van al ingerichte terreinen wordt uitgebreid naar de herinrichting tot openbare carpoolparkings, park-and-ride parkings en Hoppinpunten (artikel 15);

- aan de vrijstelling voor ondergrondse constructies en aansluitingen op openbaar domein of op een terrein dat na de handelingen tot het openbaar domein zal behoren worden de installaties voor hemelwater toegevoegd (artikel 17, 3°);

- de vrijstelling voor de ondergrondse aanhoring of uitdieping van waterlichamen of de versteviging van oevers op openbaar domein wordt niet langer beperkt tot waterlichamen en oevers gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied (artikel 17, 6°);

- de vrijstelling voor handelingen op openbaar domein wordt uitgebreid naar de plaatsing van elektrische infrastructuur en de plaatsing van stuwen en andere maatregelen die de snelheid van het afstromende water remmen in onbevaarbare waterlopen en grachten in opdracht van of na goedkeuring of machtiging van de waterloopbeheerder (artikel 17, 7°);

- aan de vrijstelling voor de aanleg van de strikt noodzakelijke toegangen tot en optritten naar installaties van algemeen belang wordt de wijziging van die toegangen en optritten toegevoegd (artikel 18, 1°).

Het ontwerp voert ook nieuwe vrijstellingen in:

- een vrijstelling voor het aanbrengen van isolatie aan de buitenzijde van gevels en daken tot een maximum van 26 centimeter, voor zover de rooilijn niet overschreden wordt (artikelen 3, 3°, en 5, 3°);

- een vrijstelling voor de plaatsing van bovengrondse onderdelen van warmtepompen en airco's in een voortuin, een zijtuin en een achtertuin of op en zij- en achtergevel, ingeplant tot op twee meter van de perceelsgrens of tot tegen de bestaande scheidingmuur (artikelen 3, 6°, en 5, 4°);
- een vrijstelling voor het aanbrengen van maximaal één overwelling of inbuizing van een baangracht⁽⁷⁾ per goed⁽⁸⁾ voor de noodzakelijke oprit of toegang⁽⁹⁾, voor zover de lengte van de overwelling of inbuizing maximaal vijf meter bedraagt en een minimale binnendiameter heeft van 400 millimeter (artikelen 3, 8°, 5, 6°, 10, 2°, en 18, 3°);
- een vrijstelling voor het aanleggen, inbuizen, openleggen, herprofilieren of geheel of gedeeltelijk dempen van grachten in het kader van de uitvoering van een bepaald goedgekeurd of vastgesteld plan, als de bodem van de gracht die wordt aangelegd niet dieper is dan 1,5 meter (artikel 13, 2°);
- een vrijstelling voor het plaatsen of wijzigen van open afsluitingen in het kader van de uitvoering van een bepaald goedgekeurd of vastgesteld plan (artikel 13, 4°);
- een vrijstelling voor de plaatsing van elektrische laadpalen op of aan bestaande, hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte verhardingen (artikel 20).

Aangezien enkele ontworpen verduidelijkingen en aanpassingen van de vrijstellingsregeling tot gevolg hebben dat bepaalde handelingen op het openbaar domein vanaf de inwerkingtreding van deze aanpassingen niet langer vrijgesteld zijn en bijgevolg vergunningsplichtig worden, wordt voor deze handelingen in een overgangsregeling voorzien (artikel 22).

RECHTSGROND

3. De ontworpen wijzigingen vinden alle rechtsgrond in artikel 4.2.3, eerste lid, van de VCRO. Handelingen waarvoor een milieueffectenrapport, een passende beoordeling of een mobiliteitsstudie moet worden opgemaakt, worden overeenkomstig artikel 4.2.3, tweede lid, uitgesloten van de lijst van handelingen waarvoor in afwijking van artikel 4.2.1 geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen vereist is.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. Niet elke maatregel inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening heeft ipso facto een weerslag op het recht op een gezond leefmilieu in de zin van artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet. Het Grondwettelijk Hof heeft niettemin aangenomen dat zo'n maatregel een draagwijdte kan hebben waardoor die binnen het toepassingsgebied van artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet valt. Dat kan volgens het Hof het geval zijn wanneer die maatregel belangrijke gevolgen kan hebben voor de omwonenden en voor de openbare ruimte.⁽¹⁰⁾

Artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet impliceert inzake de bescherming van een gezond leefmilieu een standstill-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde regelgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde regelgeving in aanzienlijke mate vermindert zonder redelijke verantwoording.⁽¹¹⁾ Die verplichting ontzegt de overheid echter niet de standstill-werking met voldoende kennis van zaken een oordeel kan hebben voor de omwonenden en voor de openbare ruimte.⁽¹²⁾

De toets aan de standstill-verplichting veronderstelt een vergelijking tussen de situatie van de grondwettelijk beschermde personen onder het nieuwe/toekomstige beleid (te dezen inzake ruimtelijke ordening) en onder het oude/huidige beleid, waarbij het bestaande beschermingsniveau en het beschermingsniveau dat het nieuwe beleid biedt, moet worden vergeleken. De Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, acht het noodzakelijk dat het bestuur zich in het kader van de eerbiediging van de standstill-werking met voldoende kennis van zaken een oordeel kan vormen over het nieuwe beleid en de gevolgen ervan en dat die oordeelsvorming van het bestuur op een door de Raad van State controleerbare wijze geschiedt.⁽¹³⁾

Wat het voorgaande betreft kan worden vastgesteld dat in de nota aan de Vlaamse Regering geen bespreking wordt gewijd aan de vraag of het aan te nemen besluit binnen het toepassingsgebied van artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet valt en evenmin aan het standstill-beginsel dat erin is vervat. Nochtans lijken een aantal versoepelingen (bijvoorbeeld de artikelen 2, 3°, 3, 1°, 5, 1°, 3, 2°, 5, 2°, 15, 17, 6°) en nieuwe vrijstellingen (bijvoorbeeld de artikelen 3, 8°, 5, 6°, 10, 2°, 13, 2° en 18, 2°) eventueel belangrijke gevolgen te kunnen hebben voor de omwonenden en voor de openbare ruimte.

5. Bij het ontwerp van besluit, zoals het aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is voorgelegd, is een nota aan de Vlaamse Regering gevoegd, waarin wordt verantwoord waarom in het ontwerp een aantal aanpassingen worden gedaan aan het vrijstellingsbesluit, waardoor bepaalde stedenbouwkundige handelingen niet langer aan de vergunningsplicht onderhevig zijn. Het gaat volgens de nota voornamelijk om technische aanpassingen, die verduidelijkingen brengen in de bestaande vrijstellingen, en daarnaast ook om enkele grote aanpassingen om te zorgen voor verminderde administratieve last en vereenvoudiging. Gelet op opmerking 4 en op het belang van die verantwoording voor de beoordeling van de overeenstemming van de ontworpen regeling met het wettelijk kader (artikel 4.2.3 van de VCRO), verdient het aanbeveling die tekst om te werken tot een verslag aan de Regering en om dat verslag aan te vullen met de beoordeling van de conformiteit van het aan te nemen besluit met artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet, dat dan samen met het advies van de Raad van State over het ontwerp van besluit en het besluit zelf in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.⁽¹⁴⁾

6. Aangezien het ontwerp betrekking heeft op handelingen waarvoor geen voorafgaande vergunning meer vereist is en de overheid derhalve niet meer voorafgaand de handelingen beoordeelt, is ter wille van de rechtszekerheid vereist dat de regels klaar en duidelijk zijn. De burger dient immers op basis ervan te kunnen oordelen of voor een bepaalde handeling een vergunning nodig is of niet. Vage noties of concepten die ruimte laten voor verschillende beoordelingen en daardoor na het uitvoeren van de handelingen aanleiding kunnen geven tot betwisting, zijn daarbij te vermijden.⁽¹⁵⁾ De stellers van het ontwerp kan in dit opzicht op de volgende twee aandachtspunten worden gewezen.

6.1. Ten eerste rijst de vraag of het opheffen van de definitie van het begrip "openbaar domein" uit artikel 1.1, 7°, van het vrijstellingsbesluit, zoals voorzien in artikel 1, 3°, van het te nemen besluit, niet tot meer rechtsonzekerheid aanleiding kan geven, onder meer bij het bepalen van het toepassingsgebied van artikel 10 van het vrijstellingsbesluit.

In de nota aan de Vlaamse Regering wordt het opheffen van deze definitie als volgt toegelicht:

"De definitie van 'openbaar domein' wordt opgeheven, gezien deze verkeerd begrepen zou kunnen worden. Zo zou men, door de vermelding van duinen, kunnen argumenteren dat alle duinen, ook private duinen, tot het openbaar domein behoren.

Door de definitie op te heffen kan anderzijds aangesloten worden bij de invulling van dit begrip die door de rechtspraak gegeven wordt."

Eerder dan de volledige definitie op te heffen, kan worden overwogen de definitie aan te passen door bijvoorbeeld het woord "openbare" in te voegen tussen de woorden "zeestranden en" en het woord "duinen".

6.2. Artikel 17, 1°, van het ontwerp beoogt de vrijstelling uit artikel 10, 1°, van het vrijstellingsbesluit te

verduidelijken.

Deze vrijstelling luidt op heden:

“Een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen is niet nodig voor de uitvoering van de volgende handelingen op openbaar domein of op een terrein dat na de handelingen tot het openbaar domein zal behoren:

1° de aanleg van verhardingen waarvan de oppervlakte 300 vierkante meter of minder bedraagt, met een reliëfwijziging van minder dan 50 cm;”.

De wijziging zoals voorzien in artikel 17, 1°, van het ontwerp verduidelijkt dat “de oppervlakte” betrekking heeft op “de totale bijkomende oppervlakte van de voorgenomen handelingen”.

In de nota aan de Vlaamse Regering wordt aan de hand van voorbeelden toegelicht op welke manier “de totale bijkomende oppervlakte” wordt berekend. Hieruit blijkt dat enkel de voorgenomen handelingen die ook ruimtelijk bij elkaar horen moeten worden samengeteld. Indien de handelingen op een “grotere afstand” liggen en bijgevolg niet samen horen, moeten ze niet bij elkaar worden geteld.

De vereiste van ruimtelijke samenhang bij de berekening van de “totale bijkomende oppervlakte” blijkt niet uit de ontworpen tekst. Met het oog op de te bieden rechtszekerheid, dient de exacte draagwijdte van de vrijstelling in de tekst zelf tot uiting te komen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 6

7. Artikel 3.2 van het vrijstellingsbesluit werd het laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016. De zinsnede “en 10 februari 2023,” dient bijgevolg geschrapt te worden.

De laatste zinsnede van artikel 6 van het ontwerp dient te worden herschreven als volgt:

“... vervangen door de woorden ‘het betrokken hoofdzakelijk’”.

Artikel 12

8. Gelet op de bedoeling van de stellers van het ontwerp om het in artikel 4.2.1, 3°, van de VCRO vergunningsplichtige vellen van bomen vrij te stellen, kan de toegevoegde definitie van “hoogstammige boom” achterwege blijven.

Artikel 18

9. In de toe te voegen zinsnede, zoals ontworpen onder punt 3°, dient de zinsnede “vermeld in punt 9°/1,” te worden geschrapt.

Artikel 22

10. De overgangsregeling uit artikel 22 van het ontwerp geldt voor stedenbouwkundige handelingen die niet langer vrijgesteld zijn door en na de inwerkingtreding van “artikel 2, 1° en 17, 1° en 8° van dit besluit”. Artikel 17, 8°, is evenwel onbestaande. Wellicht moet hier, net als in artikel 23 van het ontwerp, verwezen worden naar “artikel 2, 1° en 17, 1° en 2° van dit besluit”. Dit moet worden nagekeken en aangepast.

Daarnaast moet de overgangsregeling uit artikel 22 van het ontwerp worden afgestemd op de beoogde datum van inwerkingtreding van de bedoelde artikelen, zoals bepaald in artikel 23 van het ontwerp. Aangezien de artikelen 2, 1°, en 17, 1° en 2°, van het ontwerp luidens artikel 23 ervan in werking zullen treden op 1 oktober 2024 dient de zinsnede “zoals het gold op 31 december 2024” in het ontworpen artikel 22 te worden vervangen door “zoals het gold op 30 september 2024”. De stellers van het ontwerp moeten in het licht van die aanpassing eveneens overwegen of de datum van 1 januari 2025 niet telkens moet worden gewijzigd in 1 oktober 2024.

De Griffier,
Wim GEURTS

De Voorzitter,
Pierre LEFRANC

— Nota's

- (1) Artikel 4.2.1 van de VCRO.
- (2) Artikel 4.2.15 van de VCRO.
- (3) RvS 3 november 2008, nr. 187.645; RvS 27 mei 2011, nr. 213.531; RvS 16 september 2013, nr. 224.656; RvS 5 december 2019, nr. 246.282; RvS 30 juni 2020, nr. 247.951; RvS 2 december 2022, nr. 255.159.
- (4) Artikel 4.2.3, eerste lid, van de VCRO machtigt de Vlaamse Regering om de lijst van de handelingen te bepalen waarvoor in afwijking van artikel 4.2.1 geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen vereist is.
- (5) Artikel 4.4.3, § 3, eerste lid, van de VCRO.
- (6) De huidige versie van artikel 2.2, 1°, van het vrijstellingsbesluit beperkt de vrijstelling tot de handelingen vermeld in artikel 2.1, 1° tot 5°, 8°, 9°, 11° tot 14° en 16° van het vrijstellingsbesluit.
- (7) Nieuw artikel 1.1, 3°/0, van het vrijstellingsbesluit (ingevoegd bij artikel 1, 1°, van het ontwerp).
- (8) Artikel 1.1, 4°, van het vrijstellingsbesluit zoals gewijzigd bij artikel 1, 2°, van het ontwerp.
- (9) Voor de noodzakelijke oprit of toegang tot de woning (artikel 2.1 van het vrijstellingsbesluit), het gebouw andere dan een woning (artikel 3.1 van het vrijstellingsbesluit), het agrarisch bedrijfsgebouw (artikel 5.1 van het vrijstellingsbesluit).
- (10) GwH 21 september 2023, nr. 127/2023, B.5.2; GwH 23 mei 2019, nr. 90/219, B.3.3.
- (11) Zie GwH 21 september 2023, nr. 127/2023, B.5.3; GwH 21 september 2023, nr. 129/2023, B.12; vergelijk GwH 21 januari 2021, nr. 6/2021, B.4.2: “Artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet bevat, met betrekking tot het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu, een standstill-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang; GwH 25 februari 2021, nr. 30/2021, B.33.2, GwH 14 oktober 2021, nr. 142/2021, B.30.2 en GwH 21 oktober 2021, nr. 148/2021, B.25: “Artikel 23 van de Grondwet bevat een standstill-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang”; GwH 20 oktober 2022, nr. 133/2022, B.14.1.
- (12) GwH 6 oktober 2016, nr. 125/2016, B.17.1.
- (13) RvS 2 mei 2019, nr. 244.351, overweging 32; RvS 8 februari 2021, nr. 249.746, overweging 22.

(14) Vergelijk adv.RvS 48.112/1 van 4 mei 2010 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 'tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is'; adv.RvS 68.932/1 van 30 maart 2021 over een ontwerp dat heeft geleid tot het Besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2021 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is, wat betreft een tijdelijke regeling voor terrassen voor de horeca in het kader van het coronavirus'.

(15) Adv.RvS 48.112/1 van 4 mei 2010 en adv.RvS 68.932/1 van 30 maart 2021.

7 JUNI 2024. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is

Rechtsgrond

Dit besluit is gebaseerd op:

- de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, artikel 4.2.3, eerste lid, gewijzigd bij de decreten van 25 april 2014 en 18 december 2015.

Vormvereisten

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- De Inspectie van Financiën heeft advies gegeven op 5 april 2024.

- De Raad van State heeft advies nr. 76.309/16 gegeven op 23 mei 2024 met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Initiatiefnemer

Dit besluit wordt voorgesteld door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme.

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

Artikel 1. In artikel 1.1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016 en 25 november 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een punt 3°/0 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“3°/0 baangracht: een gracht die parallel loopt met een weg en als prioriteit heeft het hemelwater van de weg en de aanpalende percelen op te vangen, te infiltreren en af te voeren en die geen ingedeelde waterloop is;”;

2° aan punt 4° wordt de volgende zin toegevoegd: “Hierbij worden de aangrenzende kadastrale percelen, die dezelfde eigenaar hebben, beschouwd als deel uitmakend van het goed;”;

3° punt 7° wordt opgeheven.

Art. 2. In artikel 1.6 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 september 2018, 26 april 2019 en 25 november 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, inleidende zin, worden tussen het woord “handelingen” en het woord “gelegen” de woorden “die volledig of gedeeltelijk zijn” ingevoegd;

2° in het eerste lid, 2°, wordt de zinsnede “artikel 3.4.1, § 2, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018” vervangen door de zinsnede “artikel 23 ter van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen”;

3° in het tweede lid worden de woorden “De bepalingen van het eerste lid zijn niet” vervangen door de woorden “In afwijking van het eerste lid, is dit besluit” en worden de woorden “of in opdracht van” vervangen door de zinsnede “, in opdracht van of na goedkeuring of machtiging van”.

Art. 3. In artikel 2.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 17 januari 2014, 27 november 2015, 15 juli 2016 en 10 februari 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan de inleidende zin wordt de zinsnede “in, aan en bij hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woningen” toegevoegd;

2° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° gebruikelijke ondergrondse constructies, tenzij die strijdig zijn met een goedgekeurd rooilijnplan, een in een goedgekeurd rooilijnplan opgenomen achteruitbouwstrook of een goedgekeurd onteigeningsplan;”;

3° er wordt een punt 2/1° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“2/1° het aanbrengen van isolatie aan de buitenzijde van gevels en daken tot een maximum van 26 centimeter, voor zover de rooilijn niet overschreden wordt. Deze vrijstelling geldt niet:

a) in gebieden die erkend zijn als werelderfgoed of die in de bufferzone van het werelderfgoed liggen conform artikel 11 van de overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld, opgemaakt in Parijs op 16 november 1972;

b) voor gebouwen die opgenomen zijn in de vastgestelde inventaris van bouwkundig erfgoed, vermeld in artikel 4.1.1. van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014;”;

4° in punt 8° worden de woorden “op natuurlijke wijze op het eigen goed in de bodem infiltreert” vervangen door de woorden “niet wordt afgevoerd van het eigen terrein”;

5° aan punt 8° wordt de volgende zin toegevoegd:

“De overloop van een zwembad mag worden aangesloten op de riolering;”;

6° er wordt een punt 8°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“8°/1 de plaatsing van bovengrondse onderdelen van warmtepompen en airco's in een voortuin, een zijtuin en een achtertuin of op een zij- en achtergevel, ingeplant tot op twee meter van de perceelsgrens of tot tegen een bestaande scheidingsmuur;”;

7° punt 9° wordt vervangen door wat volgt:

“9° de plaatsing in de voortuin van de strikt noodzakelijke toegang tot en oprit naar het gebouw, voor zover het hemelwater dat erop valt, niet wordt afgevoerd van het eigen terrein. Deze vrijstelling van vergunningsplicht geldt niet voor het overwelven of inbuizen van grachten en waterlopen, behalve de overwelving of inbuizing van een baangracht, vermeld in punt 9°/1;”;

8° er wordt een punt 9°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“9°/1 het aanbrengen van maximaal één overwelving of inbuizing van een baangracht per goed. De lengte van de overwelving of inbuizing bedraagt maximaal vijf meter. De overwelving of inbuizing heeft een minimale binnendiameter van 400 millimeter;”;

9° in punt 11° worden de woorden “infiltrereert op natuurlijke wijze op het eigen goed in de bodem” vervangen door de woorden “wordt niet afgevoerd van het eigen terrein”;

10° punt 14° wordt vervangen door wat volgt:

“14° gebruikelijke technische constructies aan of op een woning, op voorwaarde dat ze niet meer dan drie meter boven de nok van de woning uitsteken;”.

Art. 4. In artikel 2.2, 1°, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016, wordt de zinsnede “8°, 9°” vervangen door de zinsnede “8° tot en met 9°” en worden de woorden “een hoofdzakelijk” vervangen door de woorden “de betrokken hoofdzakelijk”.

Art. 5. In artikel 3.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 november 2015, 15 juli 2016 en 10 februari 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan de inleidende zin wordt de zinsnede “in, aan en bij hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte gebouwen, die geen woningen zijn” toegevoegd;

2° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° gebruikelijke ondergrondse constructies, tenzij die strijdig zijn met een goedgekeurd rooilijnplan, een in een goedgekeurd rooilijnplan opgenomen achteruitbouwstrook of een goedgekeurd onteigeningsplan;”;

3° er wordt een punt 2/1° ingevoegd, dat luidt als volgt:

“2/1° het aanbrengen van isolatie aan de buitenzijde van gevels en daken tot een maximum van 26 centimeter, voor zover de rooilijn niet overschreden wordt. Deze vrijstelling geldt niet:

a) in gebieden die erkend zijn als werelderfgoed of die in de bufferzone van het werelderfgoed liggen conform artikel 11 van de overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld, opgemaakt in Parijs op 16 november 1972;

b) voor gebouwen die opgenomen zijn in de vastgestelde inventaris van bouwkundig erfgoed, vermeld in artikel 4.1.1. van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014;”;

4° er wordt een punt 7°/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“7°/2 de plaatsing van bovengrondse onderdelen van warmtepompen en airco’s in een voortuin, een zijtuin en een achtertuin of op een zij- en achtergevel, ingeplant tot op twee meter van de perceelsgrens of tot tegen een bestaande scheidingsmuur;”;

5° punt 8° wordt vervangen door wat volgt:

“8° de plaatsing in de voortuin van de strikt noodzakelijke toegang tot en oprit naar het gebouw, voor zover het hemelwater dat erop valt, niet wordt afgevoerd van het eigen terrein. Deze vrijstelling van vergunningsplicht geldt niet voor het overwelven of inbuizen van grachten en waterlopen, behalve de overwelving of inbuizing van een baangracht, vermeld in punt 8°/1;”;

6° een punt 8°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“8°/1 het aanbrengen van maximaal één overwelving of inbuizing van een baangracht per goed. De lengte van de overwelving of inbuizing bedraagt maximaal vijf meter. De overwelving of inbuizing heeft een minimale binnendiameter van 400 millimeter;”;

7° punt 10° wordt vervangen door wat volgt:

“10° gebruikelijke technische constructies aan of op een gebouw, op voorwaarde dat ze niet meer dan drie meter boven de nok van het gebouw uitsteken;”.

Art. 6. In artikel 3.2, 1°, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 en 15 juli 2016, wordt de zinsnede “8° tot 13°” vervangen door de zinsnede “7°/2 tot en met 13°” en worden de woorden “een hoofdzakelijk” vervangen door de woorden “het betrokken hoofdzakelijk”.

Art. 7. In artikel 4.1 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° worden de woorden “een hoofdzakelijk” telkens vervangen door de woorden “het betrokken hoofdzakelijk” en worden de woorden “of hoofdzakelijk” vervangen door de woorden “of de betrokken hoofdzakelijk”;

2° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:

“5° de totale oppervlakte van de van vergunning vrijgestelde constructies is niet groter dan 200 vierkante meter per goed;”.

Art. 8. In artikel 4.4, 6°, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2023, worden de woorden “infiltrereert op natuurlijke wijze op het eigen goed in de bodem” vervangen door de woorden “wordt niet afgevoerd van het eigen terrein”.

Art. 9. In artikel 5.1, 1/1°, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 25 november 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt b), worden de woorden “kan op natuurlijke wijze op eigen terrein in de bodem infiltreren” vervangen door de woorden “wordt niet afgevoerd van het eigen terrein”;

2° in punt c) wordt punt 1) opgeheven.

Art. 10. In artikel 5.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering 17 januari 2014 en het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

“3° de strikt noodzakelijke toegang tot en oprit naar de agrarische bedrijfsgebouwen, inclusief de bedrijfswoning, voor zover het hemelwater dat erop valt, niet wordt afgevoerd van het eigen terrein. Deze vrijstelling van vergunningsplicht geldt niet voor het overwelven of inbuizen van grachten en waterlopen, behalve de overwelving of inbuizing van een baangracht, vermeld in punt 3°/1;”

2° een punt 3°/1 wordt ingevoegd, dat luidt als volgt:

“3°/1 het aanbrengen van maximaal één overwelving of inbuizing van een baangracht per goed. De lengte van de overwelving of inbuizing bedraagt maximaal vijf meter. De overwelving of inbuizing heeft een minimale binnendiameter van 400 millimeter;”.

Art. 11. In artikel 5.3 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018, wordt punt 9° opgeheven.

Art. 12. In artikel 6.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 november 2015, 15 juli 2016 en 28 september 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

“6° het vellen van hoogstammige bomen die geen deel uitmaken van een bos, door of op verzoek van de spoorwegbeheerder, als de beplanting in strijd is met artikel 20 van de wet van 27 april 2018 op de politie van de spoorwegen;”

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In het eerste lid wordt verstaan onder hoogstammige boom: een boom die op een hoogte van één meter boven het maaiveld een stamontrek van één meter heeft.”.

Art. 13. In artikel 6.2, eerste lid, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 september 2018 en 7 mei 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° het aanleggen, vervangen of herinrichten van perceelsopritten en perceelsovergangen, met inbegrip van de eventueel daarvoor strikt noodzakelijke inbuizing van grachten. Deze inbuizing van grachten is niet langer dan vijf meter per goed;”

2° punt 2° wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“2° het aanleggen, inbuizen, openleggen, herprofilen of geheel of gedeeltelijk dempen van grachten, als de bodem van de gracht die wordt aangelegd niet dieper is dan 1,5 meter, gemeten vanaf het maaiveld. De inbuizing van grachten is niet langer dan vijf meter per goed;”

3° aan punt 3° wordt het woord “hoogte” toegevoegd;

4° een punt 8° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“8° het plaatsen of wijzigen van open afsluitingen.”.

Art. 14. In artikel 7.1, eerste lid, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “werkstrook” wordt vervangen door de woorden “werk- en werfstrook”;

2° de zin “De tijdelijke handelingen die nodig zijn om de van vergunning vrijgestelde handelingen uit te voeren, mogen niet langer dan een jaar duren.” wordt vervangen door de zin “De tijdelijke handelingen worden ongedaan gemaakt binnen de dertig dagen na het einde der werken.”.

Art. 15. In artikel 8.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 en 15 juli 2016, wordt een punt 4°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“4°/1 openbare carpoolparkings, park-and-ride parkings en Hoppinpunten;”.

Art. 16. In artikel 8.2, 7°, van hetzelfde besluit, hersteld bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2023, worden de woorden “infiltrert op natuurlijke wijze op het eigen goed in de bodem” vervangen door de woorden “wordt niet afgevoerd van het eigen terrein”.

Art. 17. In artikel 10 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 november 2010, 27 november 2015, 15 juli 2016 en 28 september 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° worden de woorden “de oppervlakte” vervangen door de woorden “de totale bijkomende oppervlakte van de voorgenomen ruimtelijk samen horende handelingen”;

2° punt 2° wordt vervangen door wat volgt:

“2° het geheel of gedeeltelijk wijzigen van een bestaande verharding. De vrijstelling geldt niet als de bestaande verharding een waterdoorlatend karakter heeft en vervangen wordt door een niet-waterdoorlatende verharding;”

3° in punt 4° wordt tussen de zinsnede “drinkwater,” en de zinsnede “afvalwater,” de zinsnede “hemelwater,” ingevoegd;

4° in punt 6° wordt de zinsnede “30 kubieke meter” vervangen door de zinsnede “30 kubieke meter bovengronds” en worden de woorden “boven het maaiveld” toegevoegd;

5° in punt 7° worden tussen het woord “uitdieping” en de woorden “van waterlichamen” de zinsnede “of herprofilering tot een diepte of hoogte van 50 cm” ingevoegd;

6° in punt 7° wordt de zinsnede “, voor zover deze niet gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied en het project niet voor komt op bijlage I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage” opgeheven;

7° er worden een punt 13° en een punt 14° toegevoegd, die luiden als volgt:

“13° de plaatsing van elektrische laadinfrastructuur, met uitzondering van gebouwen;

14° de plaatsing van stuwen en andere maatregelen die de snelheid van het afstromende water remmen in onbevaarbare waterlopen en grachten in opdracht van of na goedkeuring of machtiging van de waterloopbeheerder.”

Art. 18. In artikel 11.7 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 november 2015, 7 mei 2021 en 10 februari 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het woord “aanleg” en de woorden “van de strikt” worden de woorden “of wijziging” ingevoegd;

2° de woorden “op natuurlijke wijze op het eigen goed in de bodem infiltreert” worden vervangen door de woorden “niet wordt afgevoerd van het eigen terrein”;

3° de zinsnede “en waterlopen, behalve de overwelling of inbuizing van een baangracht, met een maximale lengte van 5 meter en een minimale binnendiameter van 400 millimeter” wordt toegevoegd.

Art. 19. Het opschrift van hoofdstuk 12/1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016, wordt vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk 12/1. Diverse vrijstellingen”.

Art. 20. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2023, wordt een artikel 12/1.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12/1.2. Een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen is niet nodig voor de plaatsing van elektrische laadpalen op of aan bestaande, hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte verhardingen.”.

Art. 21. Aan artikel 13.2, eerste lid, 2°, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 17 januari 2014 en 4 december 2015, wordt de zinsnede “of die liggen in gebieden die op de gewestplannen of in vergelijkbare stedenbouwkundige voorschriften aangewezen zijn als gebieden met culturele, historische of esthetische waarde” toegevoegd.

Art. 22. Stedenbouwkundige handelingen die vrijgesteld waren in toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is, zoals het gold op 31 december 2024, maar dit niet langer zijn door en na de inwerkingtreding van artikel 2, 1° en 17, 1° en 2° van dit besluit, mogen zonder omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen:

1° verder worden uitgevoerd als ze worden aangevat voor 1 januari 2025, of;

2° worden uitgevoerd als ze ter informatie zijn aangegeven op de plannen, horend bij een aanvraag tot omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen, die ingediend is voor 1 januari 2025.

Art. 23. Artikel 2, 1° en 17, 1° en 2° treden in werking op 1 januari 2025.

Art. 24. De Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en de natuur, is belast met de uitvoering van dit besluit. Brussel, 7 juni 2024.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
J. JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,
Z. DEMIR

—————
TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

[C – 2024/007306]

7 JUIN 2024. — Arrêté du Gouvernement flamand modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 juillet 2010 portant détermination des actes urbanistiques qui ne requièrent pas de permis d'environnement

Fondement juridique

Le présent arrêté est fondé sur :

- le Code flamand de l'Aménagement du Territoire, article 4.2.3, alinéa 1er, modifié par les décrets des 25 avril 2014 et 18 décembre 2015.

Formalités

Les formalités suivantes ont été remplies :

- L'Inspection des Finances a donné son avis le 5 avril 2024.

- Le Conseil d'État a rendu l'avis n° 76.309/16 le 23 mai 2024, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2° des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973.

Initiateur

Le présent arrêté est proposé par la ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme.

Après délibération,

LE GOUVERNEMENT FLAMAND ARRÊTE :

Article 1er. À l'article 1.1 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 juillet 2010 portant détermination des actes urbanistiques qui ne requièrent pas de permis d'environnement, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 15 juillet 2016 et 25 novembre 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° il est inséré un point 3°/0, rédigé comme suit :

« 3°/0 fossé le long de la route : un fossé parallèle à une route qui a pour priorité de collecter, infiltrer et évacuer les eaux pluviales de la route et des parcelles adjacentes, et qui n'est pas un cours d'eau classé ; » ;

2° le point 4° est complété par la phrase suivante : « Les parcelles cadastrales adjacentes qui ont le même propriétaire sont à cet égard considérées comme faisant partie du bien ; » ;

3° le point 7° est abrogé.

Art. 2. À l'article 1.6 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 15 juillet 2016 et modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 28 septembre 2018, 26 avril 2019 et 25 novembre 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'alinéa 1er, phrase introductive, les mots « qui sont intégralement ou partiellement » sont insérés entre le mot « actes » et le mot « situés » ;

2° dans l'alinéa 1er, 2°, le membre de phrase « l'article 3.4.1, § 2, du décret du 18 juillet 2003 relatif à la politique intégrée de l'eau, coordonné le 15 juin 2018 » est remplacé par le membre de phrase « l'article 23 ter de la loi du 28 décembre 1967 relative aux cours d'eau non navigables » ;

3° dans l'alinéa 2, les mots « Les dispositions de l'alinéa 1er ne s'appliquent pas » sont remplacés par le membre de phrase « Par dérogation à l'alinéa 1er, le présent arrêté s'applique » et les mots « ou sur ordre du » sont remplacés par le membre de phrase « , sur ordre ou après approbation ou autorisation du ».

Art. 3. À l'article 2.1 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 17 janvier 2014, 27 novembre 2015, 15 juillet 2016, et 10 février 2023, les modifications suivantes sont apportées :

1° le membre de phrase « dans des, aux et auprès d'habitations principalement autorisées ou censées autorisées » est ajouté à la phrase introductive ;

2° le point 1° est remplacé par ce qui suit :

« 1° des constructions souterraines courantes, sauf si celles-ci sont contraires à un plan d'alignement approuvé, à une zone de recul reprise dans un plan d'alignement approuvé ou à un plan d'expropriation approuvé ; » ;

3° il est ajouté un point 2/1°, rédigé comme suit :

« 2/1° la pose d'une isolation à l'extérieur des façades et des toits, pour autant qu'elle ne dépasse pas 26 cm au maximum et que l'alignement ne soit pas franchi. Cette dispense ne s'applique pas :

a) dans les zones reconnues comme patrimoine mondial ou se situant dans la zone tampon du patrimoine mondial, conformément à l'article 11 de la convention concernant la protection du patrimoine mondial, culturel et naturel, établie à Paris le 16 novembre 1972 ;

b) aux bâtiments repris dans l'inventaire établi du patrimoine architectural, visé à l'article 4.1.1 de l'arrêté relatif au patrimoine immobilier du 16 mai 2014 ; » ;

4° dans le point 8°, les mots « s'infiltrent naturellement dans le sol du propre terrain » sont remplacés par les mots « ne sont pas évacuées du propre terrain » ;

5° le point 8° est complété par la phrase suivante :

« Le trop-plein d'une piscine peut être raccordé au réseau d'égouts ; » ;

6° il est inséré un point 8°/1, rédigé comme suit :

« 8°/1 l'installation d'éléments hors sol de pompes à chaleur et de climatiseurs dans un jardin avant, un jardin latéral et un jardin arrière ou sur une façade latérale et arrière, plantés à moins de deux mètres de la limite de la parcelle ou contre un mur de séparation existant ; » ;

7° le point 9° est remplacé par ce qui suit :

« 9° l'installation dans le jardin avant de la voie d'accès et de l'allée strictement nécessaires vers le bâtiment, pour autant que les eaux pluviales qui y tombent ne soient pas évacuées du propre terrain. Cette dispense de l'obligation de permis ne s'applique pas au voûtement ou à la canalisation de fossés et de cours d'eau, à l'exception du voûtement ou de la canalisation d'un fossé le long de la route, visé au point 9°/1 ; » ;

8° il est inséré un point 9°/1, rédigé comme suit :

« 9°/1 l'installation de maximum un voûtement ou une canalisation de fossé le long de la route par bien. La longueur du voûtement ou de la canalisation n'excède pas cinq mètres. Le voûtement ou la canalisation présente un diamètre intérieur minimal de 400 millimètres ; » ;

9° dans le point 11°, les mots « s'infiltrent naturellement dans le sol du propre terrain » sont remplacés par les mots « ne sont pas évacuées du propre terrain » ;

10° le point 14° est remplacé par ce qui suit :

« 14° les constructions techniques courantes à ou sur une habitation, à condition qu'elles ne dépassent pas le faite de l'habitation de plus de trois mètres ; ».

Art. 4. Dans l'article 2.2, 1°, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 15 juillet 2016, le membre de phrase « 8°, 9° » est remplacé par le membre de phrase « 8° à 9° » et les mots « d'une habitation résidentielle ou d'une habitation de l'entreprise principalement autorisée ou censé autorisée » sont remplacés par les mots « de l'habitation résidentielle ou de l'habitation de l'entreprise principalement autorisée ou censée autorisée concernée ».

Art. 5. À l'article 3.1 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 27 novembre 2015, 15 juillet 2016 et 10 février 2023, les modifications suivantes sont apportées :

1° le membre de phrase « dans des, aux et auprès de bâtiments principalement autorisés ou censés autorisés, qui ne sont pas des habitations » est ajouté à la phrase introductive ;

2° le point 1° est remplacé par ce qui suit :

« 1° des constructions souterraines courantes, sauf si celles-ci sont contraires à un plan d'alignement approuvé, à une zone de recul reprise dans un plan d'alignement approuvé ou à un plan d'expropriation approuvé ; » ;

3° il est inséré un point 2°/1, rédigé comme suit :

« 2/1° la pose d'une isolation à l'extérieur des façades et des toits, pour autant qu'elle ne dépasse pas 26 cm au maximum et que l'alignement ne soit pas franchi. Cette dispense ne s'applique pas :

a) dans les zones reconnues comme patrimoine mondial ou se situant dans la zone tampon du patrimoine mondial, conformément à l'article 11 de la convention concernant la protection du patrimoine mondial, culturel et naturel, établie à Paris le 16 novembre 1972 ;

b) aux bâtiments repris dans l'inventaire établi du patrimoine architectural, visé à l'article 4.1.1 de l'arrêté relatif au patrimoine immobilier du 16 mai 2014 ; » ;

4° il est inséré un point 7°/2, rédigé comme suit :

« 7°/2 l'installation d'éléments hors sol de pompes à chaleur et de climatiseurs dans un jardin avant, un jardin latéral et un jardin arrière ou sur une façade latérale et arrière, plantés à moins de deux mètres de la limite de la parcelle ou contre un mur de séparation existant ; » ;

5° le point 8° est remplacé par ce qui suit :

« 8° l'installation dans le jardin avant de la voie d'accès et de l'allée strictement nécessaires vers le bâtiment, pour autant que les eaux pluviales qui y tombent ne soient pas évacuées du propre terrain. Cette dispense de l'obligation de permis ne s'applique pas au voûtement ou à la canalisation de fossés et de cours d'eau, à l'exception du voûtement ou de la canalisation d'un fossé le long de la route, visé au point 8°/1 ; » ;

6° il est inséré un point 8°/1, rédigé comme suit :

« 8°/1 l'installation de maximum un voûtement ou une canalisation de fossé le long de la route par bien. La longueur du voûtement ou de la canalisation n'excède pas cinq mètres. Le voûtement ou la canalisation présente un diamètre intérieur minimal de 400 millimètres ; » ;

7° le point 10° est remplacé par ce qui suit :

« 10° les constructions techniques courantes à ou sur un bâtiment, à condition qu'elles ne dépassent pas le faite du bâtiment de plus de trois mètres ; ».

Art. 6. Dans l'article 3.2, 1°, du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 27 novembre 2015 et 15 juillet 2016, le membre de phrase « 8° à 13° » est remplacé par le membre de phrase « 7°/2 à 13° » et les mots « d'un bâtiment principalement autorisé ou censé autorisé » sont remplacés par les mots « du bâtiment principalement autorisé ou censé autorisé concerné ».

Art. 7. À l'article 4.1 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 15 juillet 2016 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 27 novembre 2015, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le point 3°, les mots « d'un bâtiment principalement autorisé ou censé autorisé » sont chaque fois remplacés par les mots « du bâtiment principalement autorisé ou censé autorisé concerné » et les mots « ou d'un revêtement principalement autorisé ou censé autorisé » sont remplacés par les mots « ou du revêtement principalement autorisé ou censé autorisé concerné » ;

2° le point 5° est remplacé par ce qui suit :

« 5° la superficie totale des constructions exemptées de l'obligation d'autorisation ne dépasse pas 200 mètres carrés par bien ; ».

Art. 8. Dans l'article 4.4, 6°, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 10 février 2023, les mots « s'infiltrent naturellement dans le sol du propre terrain » sont remplacés par les mots « ne sont pas évacuées du propre terrain ».

Art. 9. Dans l'article 5.1, 1/1°, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 15 juillet 2016 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 25 novembre 2022, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le point b), les mots « peuvent infiltrer de façon naturelle dans le sol du propre terrain » sont remplacés par les mots « ne sont pas évacuées du propre terrain » ;

2° dans le point c), le point 1) est abrogé.

Art. 10. À l'article 5.2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 janvier 2014 et modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 10 février 2023, les modifications suivantes sont apportées :

1° le point 3° est remplacé par ce qui suit :

« 3° la voie d'accès et l'allée strictement nécessaires vers les bâtiments d'exploitation de l'entreprise agricole, y compris l'habitation de l'entreprise, pour autant que les eaux pluviales qui y tombent ne soient pas évacuées du propre terrain. Cette dispense de l'obligation de permis ne s'applique pas au voûtement ou à la canalisation de fossés et de cours d'eau, à l'exception du voûtement ou de la canalisation d'un fossé le long de la route, visé au point 3°/1 ; » ;

2° il est inséré un point 3°/1, rédigé comme suit :

« 3°/1 l'installation de maximum un voûtement ou une canalisation de fossé le long de la route par bien. La longueur du voûtement ou de la canalisation n'excède pas cinq mètres. Le voûtement ou la canalisation présente un diamètre intérieur minimal de 400 millimètres ; ».

Art. 11. Dans l'article 5.3 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 15 juillet 2016 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 septembre 2018, le point 9° est abrogé :

Art. 12. À l'article 6.1 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 27 novembre 2015, 15 juillet 2016 et 28 septembre 2018, les modifications suivantes sont apportées :

1° le point 6° est remplacé par ce qui suit :

« 6° l'abattage d'arbres à haute tige ne faisant pas partie d'une forêt, par ou sur demande du gestionnaire des chemins de fer, si la plantation enfreint l'article 20 de la loi du 27 avril 2018 sur la police des chemins de fer ; » ;

2° un alinéa 2 est ajouté, rédigé comme suit :

« Dans l'alinéa 1er, on entend par arbre à haute tige : un arbre dont le tronc fait 1 mètre de circonférence à 1 mètre de hauteur au-dessus du terrain naturel. ».

Art. 13. À l'article 6.2, alinéa 1er, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 15 juillet 2016 et modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 28 septembre 2018 et 7 mai 2021, les modifications suivantes sont apportées :

1° le point 1° est remplacé par ce qui suit :

« 1° l'aménagement, le remplacement ou le réaménagement d'accès et de passages de parcelles, y compris la canalisation de fossés éventuellement strictement indispensable à ce sujet. La longueur de cette canalisation de fossés n'excède pas cinq mètres par bien ; » ;

2° le point 2° est rétabli dans la rédaction suivante :

« 2° l'aménagement, la canalisation, l'ouverture, le reprofilage ou le comblement partiel ou entier de fossés, si le fond des fossés à aménager n'est pas plus profond que 1,50 m à compter à partir du niveau du sol. La longueur de la canalisation de fossés n'excède pas cinq mètres par bien ; » ;

3° dans le point 3°, les mots « de hauteur » sont ajoutés ;

4° il est ajouté un point 8°, rédigé comme suit :

« 8° l'installation ou la modification de clôtures ouvertes. ».

Art. 14. À l'article 7.1, alinéa 1er, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 septembre 2018, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots « zone de travail » sont remplacés par les mots « zone de travail et zone de chantier » ;

2° la phrase « Les actes temporaires nécessaires pour l'exécution d'actes exemptés d'autorisation ne peuvent pas durer plus d'un an. » est remplacée par la phrase « Les actes temporaires sont supprimés dans les trente jours qui suivent la fin des travaux. ».

Art. 15. Dans l'article 8.1 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 27 novembre 2015 et 15 juillet 2016, il est ajouté un point 4°/1, rédigé comme suit :

« 4°/1 les parkings de covoiturage publics, de Park & Ride et points Hoppin ; » .

Art. 16. Dans l'article 8.2, 7°, du même arrêté, rétabli par l'arrêté du Gouvernement flamand du 10 février 2023, les mots « s'infiltrent naturellement dans le sol du propre terrain » sont remplacés par les mots « ne sont pas évacuées du propre terrain ».

Art. 17. À l'article 10 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 26 novembre 2010, 27 novembre 2015, 15 juillet 2016 et 28 septembre 2018, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le point 1°, les mots « la superficie » sont remplacés par les mots « la superficie supplémentaire totale des actes associés du point de vue spatial envisagés » ;

2° le point 2° est remplacé par ce qui suit :

« 2° la modification intégrale ou partielle d'un revêtement existant. La dispense ne s'applique pas si le revêtement existant a un caractère perméable et est remplacé par un revêtement imperméable ; » ;

3° dans le point 4°, le membre de phrase « d'eaux pluviales, » est inséré entre le membre de phrase « d'eau potable, » et le membre de phrase « d'eaux usées, » ;

4° dans le point 6°, le membre de phrase « 30 mètres cubes » est remplacé par le membre de phrase « 30 mètres cubes en surface » et les mots « au-dessus du niveau du sol » sont ajoutés ;

5° dans le point 7°, le membre de phrase « ou le reprofilage jusqu'à une profondeur ou hauteur de 50 cm » est inséré entre le mot « souterrain » et les mots « de masses d'eau » ;

6° dans le point 7°, le membre de phrase « , pour autant qu'elles ne soient pas situées dans une zone vulnérable du point de vue spatial et que le projet n'est pas repris dans les annexes Ire et II de l'arrêté du Gouvernement flamand du 10 décembre 2004 établissant les catégories de projets soumises à l'évaluation des incidences sur l'environnement » est abrogé ;

7° un point 13° et un point 14° sont ajoutés, rédigés comme suit :

« 13° la mise en place d'une infrastructure de recharge électrique, à l'exception des bâtiments ;

14° l'installation de barrages et autres mesures visant à freiner les eaux de ruissellement dans des cours d'eau non navigables et fossés sur ordre, ou après approbation ou autorisation du gestionnaire du cours d'eau. ».

Art. 18. À l'article 11.7 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 27 novembre 2015, 7 mai 2021 et 10 février 2023, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots « ou la modification » sont insérés entre les mots « l'aménagement » et les mots « des voies d'accès » ;

2° les mots « s'infiltrent naturellement dans le sol du propre terrain » sont remplacés par les mots « ne sont pas évacuées du propre terrain » ;

3° le membre de phrase « et de cours d'eau, à l'exception du voûtement ou de la canalisation d'un fossé le long de la route, d'une longueur maximale de cinq mètres et d'un diamètre intérieur minimal de 400 millimètres » est ajouté.

Art. 19. L'intitulé du chapitre 12/1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 15 juillet 2016, est remplacé par ce qui suit :

« Chapitre 12/1. Dispenses diverses ».

Art. 20. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 mai 2023, il est inséré un article 12/1.2, rédigé comme suit :

« Art. 12/1.2. Un permis d'environnement pour actes urbanistiques n'est pas requis pour l'installation de bornes de recharge électriques sur ou auprès des revêtements existants, principalement autorisés ou censés autorisés. ».

Art. 21. Dans l'article 13.2, alinéa 1er, 2°, du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 17 janvier 2014 et 4 décembre 2015, le membre de phrase « ou qui sont situés dans des zones désignées sur les plans régionaux ou dans des prescriptions urbanistiques similaires comme des zones ayant une valeur culturelle, historique ou esthétique » est ajouté.

Art. 22. Les actes urbanistiques qui étaient exemptés en application de l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 juillet 2010 portant détermination des actes urbanistiques qui ne requièrent pas de permis d'environnement, tel qu'il était en vigueur au 31 décembre 2024, mais qui ne le sont plus du fait de et après l'entrée en vigueur de l'article 2, 1° et 17, 1° et 2° du présent arrêté, peuvent, sans permis d'environnement pour les actes urbanistiques :

1° continuer à être effectués s'ils ont été entamés avant le 1er janvier 2025, ou ;

2° être effectués s'ils sont indiqués à titre d'information sur les plans se rapportant à une demande de permis d'environnement pour des actes urbanistiques introduite avant le 1er janvier 2025.

Art. 23. Les articles 2, 1° et 17, 1° et 2° entrent en vigueur le 1er janvier 2025.

Art. 24. Le ministre flamand qui a l'environnement, l'aménagement du territoire et la nature dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 7 juin 2024.

Le ministre-président du Gouvernement flamand,
J. JAMBON

La ministre flamande de la Justice et du Maintien,
de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,
Z. DEMIR

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2024/007514]

21 JUNI 2024. — Besluit van de Vlaamse Regering over de samenstelling, vergoeding en werking van de commissie voor de evaluatie van de werking van de pedagogische begeleidingsdiensten en de permanente ondersteuningscellen

Rechtsgrond

Dit besluit is gebaseerd op:

- het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs, artikel 30, gewijzigd bij de decreten van 1 juli 2011, 21 december 2012 en 19 december 2014.

Vormvereisten

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- De Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, heeft zijn akkoord gegeven op 3 juni 2024.
- De Raad van State heeft op 12 juni 2024 beslist geen advies te geven met toepassing van artikel 84, § 5, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Motivering

Dit besluit is gebaseerd op het volgende motief:

- Uitvoering van artikel 30 van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs

Initiatiefnemer

Dit besluit wordt voorgesteld door de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand. Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

HOOFDSTUK 1. — *Definities*

Artikel 1. In dit besluit wordt verstaan onder:

1° commissie: de evaluatiecommissie, vermeld in artikel 30 van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs;

2° departement: het Departement Onderwijs en Vorming;

3° minister: de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs;

4° te evalueren diensten: de pedagogische begeleidingsdiensten en de permanente ondersteuningscellen.

HOOFDSTUK 2. — *Samenstelling en vergoeding van de commissie*

Art. 2. De minister stelt de leden van de commissie aan.

Art. 3. De commissie bestaat uit:

1° twee vertegenwoordigers van de academische wereld, op voordracht van de Vlaamse Onderwijsraad;

2° een vertegenwoordiger van de instellingen van het officieel onderwijs, op voordracht van de Vlaamse Onderwijsraad;

3° een vertegenwoordiger van de instellingen van het vrij onderwijs, op voordracht van de Vlaamse Onderwijsraad;

4° een ambtenaar van het departement;

5° twee externe leden die deskundig zijn op het vlak van de kwaliteitszorg.